

Úřední věstník

Evropské unie

C 68

Svazek 48

České vydání

Informace a oznámení

19. března 2005

Oznámení č.

Obsah

Strana

Akty přijaté podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii

2005/C 68/01	Ustanovení vnitřních pravidel Eurojustu pro zpracování a ochranu osobních údajů (Znění přijaté jednomyslně kolegiem Eurojustu na zasedání dne 21. října 2004 a schválené Radou dne 24. února 2005)	1
I <i>Informace</i>		
Komise		
2005/C 68/02	Směnné kurzy vůči euro	11
2005/C 68/03	Státní podpora – Maďarská republika — Státní podpora č. C 35/2004 (ex HU 11/2003) (Řízení o přechodném mechanismu) – Postabank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt. — Výzva k podání připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ⁽¹⁾	12
2005/C 68/04	Povolání státních podpor v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES — Případy, k nimž Komise nevznáší námitku ⁽¹⁾	27
2005/C 68/05	Udělení licence pro širokopásmové rádiové frekvence v systému P-MP (bod – mnoho bodů) — Postupy pro udělení licencí pro síť širokopásmové rádiové frekvence v systému P-MP (bod – mnoho bodů)	28
2005/C 68/06	Předběžné oznámení o spojení podniků (Případ č. j. COMP/M.3687 – Johnson & Johnson/Guidant) ⁽¹⁾	29

CS

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Akty přijaté podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii)

USTANOVENÍ VNITŘNÍCH PRAVIDEL EUROJUSTU PRO ZPRACOVÁNÍ A OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

(Znění přijaté jednomyslně kolegiem Eurojustu na zasedání dne 21. října 2004 a schválené Radou dne 24. února 2005)

(2005/C 68/01)

HLAVA I

DEFINICE

Článek 1

Definice

Pro účely těchto pravidel a jakéhokoliv dalšího znění, kterým se provádějí, se:

- a) „rozhodnutím o Eurojustu“ rozumí rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2002 o zřízení Eurojustu za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti, pozměněné rozhodnutím Rady ze dne 18. června 2003;
- b) „kolegiem“ rozumí kolegium Eurojustu podle článku 10 rozhodnutí o Eurojustu;
- c) „národním členem“ rozumí národní člen vyslaný každým členským státem podle čl. 2 odst. 1 rozhodnutí o Eurojustu;
- d) „asistentem“ rozumí osoba, která může pomáhat jednotlivým národním členům podle čl. 2 odst. 2 rozhodnutí o Eurojustu;
- e) „zaměstnanci Eurojustu“ rozumí správní ředitel podle článku 29 rozhodnutí o Eurojustu, jakož i zaměstnanci podle článku 30 uvedeného rozhodnutí;
- f) „inspektorem ochrany údajů“ rozumí osoba určená podle článku 17 rozhodnutí o Eurojustu;
- g) „společným kontrolním orgánem“ rozumí nezávislý orgán zřízený podle článku 23 rozhodnutí o Eurojustu;
- h) „osobními údaji“ rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě („subjekt údajů“); identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo nebo nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více typických složek její fyzické, fyziologické, psychické, hospodářské, kulturní nebo sociální identity;
- i) „zpracováním osobních údajů“ („zpracováním“) rozumí jakýkoli úkon nebo soubor úkonů, které jsou prováděny s osobními údaji pomocí nebo bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, vyhledá-

vání, konzultace, používání, sdělení předáním, šířením nebo jiným zpřístupněním, srovnávání nebo propojení, jakož i blokování, výmaz nebo zničení;

- j) „systémem registrace osobních údajů“ („registračním systémem“) rozumí jakýkoli strukturovaný soubor osobních údajů přístupných v souladu se zvláštními kritérii bez ohledu na to, zda je tento soubor centralizovaný, decentralizovaný nebo funkčně či zeměpisně rozptýlený;
- k) „správcem“ rozumí osoba, která sama nebo společně s ostatními stanoví účel a prostředky zpracování osobních údajů; Stanoví-li vnitrostátní nebo evropské právní předpisy nebo nařízení účel a prostředky zpracování, lze správce nebo konkrétní kritéria pro jeho jmenování určit vnitrostátními nebo evropskými právními předpisy;
- l) „zpracovatelem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt, jež jménem správce zpracovává osobní údaje;
- m) „třetí osobou“ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt než je subjekt údajů, správce, zpracovatel a osoby, jež jsou oprávněné zpracovávat údaje pod přímým dohledem správce nebo zpracovatele; a
- n) „příjemcem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt, jímž jsou údaje zpřístupněné, bez ohledu na to, zda jsou třetí osobou či nikoli;

HLAVA II

OBLAST PŮSOBNOSTI A STRUKTURA

Článek 2

Oblast působnosti

1. Uvedená pravidla se vztahují na zpracování osobních údajů Eurojustem plně nebo částečně automatizovaným způsobem nebo jiným než automatizovaným způsobem zpracování osobních údajů, jež jsou součástí registračního systému nebo jsou podle rozhodnutí o Eurojustu určeny k tomu, aby byly součástí registračního systému.

2. Tato pravidla se vztahují na veškeré informace shromážděné a následně zpracované Eurojustem, tedy informace jím vypracované nebo získané, jež jsou v jeho vlastnictví a týkají se politik, činností a rozhodnutí spadající do pravomoci Eurojustu.

3. Tato pravidla se nevztahují na informace, jež byly předány národnímu členovi Eurojustu výhradně v rámci jeho soudních pravomocí, jak stanovuje čl. 9 odst. 3 rozhodnutí o Eurojustu.

Článek 3

Struktura

1. Veškeré osobní údaje jsou považovány za údaje související s případy nebo nesouvisející s případy. Osobní údaje jsou považovány za údaje související s případy, pokud souvisejí s operativními úkoly Eurojustu ve smyslu článků 5, 6 a 7 rozhodnutí o Eurojustu.

2. Údaje související s případy jsou zpracovány v souladu s hlavou III a IV. Údaje nesouvisející s případy jsou zpracovány v souladu s hlavou III a V.

HLAVA III

ZÁSADY OBECNÉHO POUŽÍVÁNÍ EUROJUSTEM

Článek 4

Právo na soukromí a ochranu údajů

Eurojust plně respektuje lidská práva a základní svobody jednotlivců a zejména jejich právo na soukromí v souvislosti se zpracováním osobních údajů bez ohledu na státní příslušnost nebo místo pobytu.

Článek 5

Zásady zákonnosti a nestrannosti, přiměřenosti a potřeby zpracovávání

1. Osobní údaje se musí zpracovávat nestranným a zákonným způsobem.

2. Eurojust zpracovává pouze údaje, jež jsou nezbytné, přiměřené, relevantní a přiměřené vzhledem k účelu, k němuž se shromažďují nebo dále zpracovávají.

3. Eurojust definuje své zpracování a systémy zpracování v souladu s cílem, za nímž se osobní údaje, které jsou podle

odstavce 2 nezbytné, shromažďují nebo dále zpracovávají. Zejména se co nejvíce využívají možnosti pseudonymů a anonymity údajů, s přihlédnutím k účelu zpracování a přiměřenosti vynaloženého úsilí.

Článek 6

Jakost údajů

1. Eurojust zajistí, aby byly osobní údaje přesné a podle potřeby aktualizované, musí být přijata veškerá opatření k tomu, aby nepřesné nebo neúplné údaje byly vymazány nebo opraveny s ohledem na účel, za nímž byly shromážděny nebo jsou dále zpracovávány.

2. Osobní údaje musí být vedeny formou, která dovoluje zjištění totožnosti subjektů údajů pouze po dobu nezbytnou pro účel, za nímž byly shromážděny nebo jsou dále zpracovávány podle čl. 5 odst.2.

Článek 7

Bezpečnost údajů

1. V souladu s článkem 22 rozhodnutí o Eurojustu a v souladu s těmito pravidly, přijme Eurojust nezbytná technická a organizační opatření na ochranu proti náhodnému nebo protiprávnímu zničení, náhodné ztrátě nebo neoprávněnému vyzrazení, pozměnění a přístupu, jakož i proti všem ostatním formám neoprávněného zpracování. Zejména musejí být přijata taková opatření, jež zajistí, že pouze osoby oprávněné k přístupu k osobním údajům mají k těmto údajům přístup.

2. Veškerá přijatá opatření musejí odpovídat rizikům, jež zpracování představuje a povaze zpracovávaných údajů.

3. Eurojust rozvíjí souhrnnou bezpečnostní politiku v souladu s čl. 22 odst.2 rozhodnutí o Eurojustu a s těmito pravidly. Tato politika plně zohlední citlivost činností prováděných jednotkou soudní spolupráce a zahrnuje pravidla o klasifikaci dokumentů, prověřování zaměstnanců pracujících pro Eurojust a opatření přijímaná v případě porušení bezpečnosti. Bezpečnostní politika Eurojustu je konzultována se společným kontrolním orgánem.

4. Každý úředník Eurojustu je odpovídajícím způsobem informován o bezpečnostní politice Eurojustu a vyžaduje se od něho, aby používal technická a organizační opatření, jež má k dispozici v souladu s používanou ochranou údajů a bezpečnostními požadavky.

Článek 8

Právo subjektů údajů na informace

1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení hlavy IV týkající se údajů souvisejících s případy a hlavy V týkající se údajů nesouvisejících s případy musí být subjektům údajů poskytnuty informace o účelu zpracování a identitě správce údajů, o příjemcích nebo kategoriích příjemců, o existenci práva na přístup k údajům a o právu tyto údaje opravit, o právu na získání dalších informací, jako je právní základ zpracování, k němuž jsou údaje určeny, lhůty pro uchovávání údajů a právo kdykoli se obrátit na společný kontrolní orgán jsou-li tyto další informace nezbytné, vzhledem k účelu a zvláštním okolnostem zpracovávání údajů, aby se z hlediska subjektu údajů zajistilo nestranné zpracování údajů.

2. Tyto informace musí být poskytnuty nejpozději v okamžiku shromažďování údajů od subjektu údajů nebo v okamžiku získání údajů od třetí osoby, v okamžiku zaznamenávání osobních údajů nebo předpokládá-li se poskytnutí údajů třetí osobě, nejpozději během prvního předání údajů nebo v případech stanovených v hlavě IV, kapitola II těchto pravidel, jakmile účely zpracování, vnitrostátního vyšetřování a stíhání, jakož i práva a svobody třetích osob pravděpodobně nebudou ohroženy.

Článek 9

Právo subjektů údajů na přístup, opravu, blokování a výmaz

1. Subjekty údajů mají právo na přístup, opravu, blokování a případně výmaz údajů o své osobě. Eurojust v případě potřeby ve spolupráci s příslušnými zúčastněnými vnitrostátními orgány stanoví postupy usnadňující výkon těchto práv subjektů údajů.

2. Inspektor ochrany údajů zajistí, aby byly subjekty údajů informovány o svých právech kdykoli o to požádají.

Článek 10

Důvěrnost zpracování

V souladu s článkem 25 rozhodnutí o Eurojustu mají všechny osoby, jež pracují pro Eurojust nebo s ním spolupracují, povinnost zachovávat o údajích mlčenlivost. Eurojust učiní veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby byla tato povinnost splněna a aby veškerá porušení této povinnosti byla neprodleně oznámena inspektorovi ochrany údajů a řediteli odboru bezpečnosti, jež zajistí přijetí nezbytných opatření.

Článek 11

Vnitřní zpracovatelé

Pokud vnitrostátní nebo evropské právní předpisy nevyžadují, aby osoba jednající v rámci Eurojustu jako zpracovatel s přístupem k osobním údajům tyto údaje zpracovávala, zpracovává je pouze na příkaz správce.

Článek 12

Dotazy, žádosti o informace a stížnosti úředníků Eurojustu

1. Pro účely čl. 17 odst. 2 a 4 rozhodnutí o Eurojustu může inspektor ochrany údajů poskytnout na požádání informace jakémukoliv úředníkovi Eurojustu o činnostech Eurojustu souvisejících se zpracováním údajů. Inspektor ochrany údajů odpoví na dotazy a veškeré žádosti o informace nebo stížnosti na údajné porušení ustanovení rozhodnutí o Eurojustu, těchto pravidel nebo dalších pravidel, jež zpracování údajů Eurojustem upravují. Nikdo nesmí utrpět újmu za to, že upozornil inspektora ochrany údajů na údajné porušení ustanovení upravujících zpracování osobních údajů.

2. V rámci vyšetřování, stíhání, auditu a dalších činností spojených s ochranou údajů spolupracují všechny osoby pracující pro Eurojust s kolegiem, s národními členy, s inspektorem ochrany údajů a se společným kontrolním orgánem.

HLAVA IV

PRAVIDLA PRO ZPRACOVÁNÍ SOUVISEJÍCÍ S PŘÍPADY

KAPITOLA I

Podmínky pro legitimní zpracování osobních údajů

Článek 13

Osobní údaje zpracované v rámci činností souvisejících s případy

1. V rámci činností souvisejících s případem zpracovává Eurojust osobní údaje, je-li to nezbytné pro dosažení jeho cílů, automatizovaným způsobem nebo ve strukturovaných ručně vedených spisech v souladu s články 14, 15 a 16 rozhodnutí o Eurojustu.

2. Národní členové zpracovávající osobní údaje o jednotlivých případech stanoví účely a prostředky zpracování osobních údajů a jsou tudíž považováni za správce případně spolusprávce.

Článek 14

Zákonnost a nestrannost zpracování

V rámci činností souvisejících s případy lze osobní údaje shromažďovat a dále zpracovávat pouze je-li zpracování nezbytné pro plnění úkolů Eurojustu při posílení boje proti závažné trestné činnosti.

Článek 15

Omezení účelu

Osobní údaje zpracované Eurojustem v rámci vyšetřování a stíhání se za žádných okolností nesmějí zpracovávat za jiným účelem.

Článek 16

Jakost údajů

1. Předá-li informace Eurojustu členský stát nebo třetí strana v rámci vyšetřování nebo stíhání, neodpovídá Eurojust za správnost získaných informací, ale zajistí, aby od okamžiku přijetí byla přijata veškerá přiměřená opatření k zajištění jejich aktualizování.

2. Odhalí-li Eurojust jakoukoli nesprávnost mající vliv na dotčený údaj, informuje třetí osobu od níž informaci získal a informaci opraví.

Článek 17

Zvláštní kategorie údajů

1. Eurojust přijme příslušná technická opatření k zajištění toho, aby byl inspektor ochrany údajů automaticky informován o výjimečných případech, při nichž se odvolává na čl. 15 odst. 4 rozhodnutí o Eurojustu. Systém řízení případů zajistí, aby takové údaje nebyly zahrnuty v rejstříku uvedeném v čl. 16 odst. 1 rozhodnutí o Eurojustu.

2. Pokud se takové údaje týkají svědků nebo obětí ve smyslu čl. 15 odst. 2 rozhodnutí o Eurojustu, systém řízení případů tyto informace pouze v případě, je-li rozhodnutí kolegia zdokumentováno.

Článek 18

Zpracování zvláštních kategorií údajů uvedených v čl. 15 odst. 3 rozhodnutí o Eurojustu

1. Eurojust přijme příslušná technická opatření k zajištění toho, aby byl inspektor ochrany údajů automaticky informován o výjimečných případech, při nichž se po časově omezenou dobu odvolává na čl. 15 odst. 3 rozhodnutí o Eurojustu.

2. Pokud se takové údaje týkají svědků nebo obětí ve smyslu čl. 15 odst. 2 rozhodnutí o Eurojustu systém řízení případů zaznamená tyto informace zaznamenané pouze v případě, je-li rozhodnutí přijaté společně alespoň dvěma národními členy zdokumentováno.

KAPITOLA II

Práva subjektů údajů

Článek 19

Právo subjektů údajů na informace

1. Subjektům údajů jsou v rámci operativní práce Eurojustu poskytovány informace o zpracování, jakmile je patrné, že poskytnutí těchto informací subjektu údajů nenaruší:

- a) plnění úkolů Eurojustu v posílení boje proti závažné trestné činnosti; nebo
- b) vnitrostátní vyšetřování nebo stíhání, při němž Eurojust pomáhá; nebo
- c) monitorovací, kontrolní nebo regulatorní úkoly spojené, i když jen příležitostně, s výkonem úřední moci v případech uvedených v písmenech a) a b); nebo
- d) práva a svobody třetích osob.

2. Odvolání se na případy uvedené v odstavci 1 se zaznamená v dočasném pracovním souboru týkajícím se případu s uvedením základu pro rozhodnutí, jež bylo přijato národním členem nebo členy odpovědnými za tento soubor.

Článek 20

Právo subjektů údajů na přístup

Každý má právo na přístup ke svým osobním údajům zpracovávaným Eurojustem za podmínek stanovených v článku 19 rozhodnutí o Eurojustu.

Článek 21

Postup pro výkon práv subjektů údajů

1. Každý, kdo hodlá využít svého práva subjektu údajů může podat svou žádost Eurojustu přímo nebo prostřednictvím orgánu, který členský stát jeho výběru určí k tomuto účelu, a tento orgán žádost předá Eurojustu.

2. Žádosti o výkon práv vyřizují národní členové, kteří jsou jimi dotčeni, a kteří poskytnou kopii žádosti inspektorovi ochrany údajů k zaregistrování.

3. Národní členové, kteří jsou žádostí dotčeni, provádějí nezbytné kontroly a informují inspektora ochrany údajů o rozhodnutí přijatém v konkrétním případě. Rozhodnutí plně zohlední tato pravidla a právní předpisy vztahující se na žádosti, podle čl. 19 odst. 3 rozhodnutí o Eurojustu a na důvody zamítnutí podle čl. 19 odst. 4 rozhodnutí o Eurojustu a rovněž přihlédne ke konzultacím s příslušnými orgány činnými v trestném řízení, jež proběhnou před přijetím rozhodnutí podle čl. 19 odst. 9 rozhodnutí o Eurojustu.

4. Pokud to případ vyžaduje, provádí inspektor ochrany údajů dodatečné kontroly v systému řízení případů a zjistí-li se během těchto kontrol nějaké další důležité informace, informuje příslušného národního člena. Dotyčný národní člen na základě informací poskytnutých inspektorem ochrany údajů rozhodne o přehodnocení svého původního rozhodnutí.

5. Inspektor ochrany údajů oznámí subjektu údajů konečné rozhodnutí přijaté příslušným národním členem v souladu s čl. 19 odst. 6 rozhodnutí o Eurojustu a informuje subjekt údajů o možnostech odvolání ke společnému kontrolnímu orgánu, není-li s odpovědí spokojen Eurojustu.

6. Žádost musí být vyřízena do tří měsíců po obdržení. Pokud subjekt údajů v dané lhůtě neobdrží odpověď na svou žádost, může věc postoupit společnému kontrolnímu orgánu.

7. V případech, kdy byla žádost obdržena prostřednictvím vnitrostátního orgánu, dotyčný národní člen zajistí, aby byl tento orgán informován o odpovědi, kterou subjektu údajů od inspektora ochrany údajů obdržel.

8. Za účelem zajištění přiměřeného a včasného postoupení těchto žádostí Eurojustu, vypracuje Eurojust postupy spolupráce s vnitrostátními orgány odpovědnými za vyřizování práv subjektů údajů.

Článek 22

Informace pro třetí osoby po opravě, blokování nebo výmazu osobních údajů souvisejících s případy

Eurojust přijme příslušná technická opatření k zajištění toho, aby v případě, kdy na základě žádosti opravuje, blokuje nebo

vymazává osobní údaje, byl automaticky sestaven seznam poskytovatelů a příjemců těchto údajů. Správce v souladu s čl. 20 odst. 5 rozhodnutí o Eurojustu zajistí, aby osoby, které jsou na seznamu, byly informovány o provedených změnách osobních údajů.

KAPITOLA III

Otázky bezpečnosti údajů

Článek 23

Automatizovaný řídicí systém případů

1. Eurojust zavede automatizovaný systém řízení případů zahrnující registrační systém, který budou národní členové používat, budou-li se zabývat činnostmi souvisejícími s případy, a do něhož budou začleněny dočasné pracovní soubory a rejstříky vymezené v článku 16 rozhodnutí o Eurojustu. Tento systém bude zahrnovat funkce jako je řízení případů, popis pracovních toků, křížové odkazy na informace a bezpečnostní funkce.

2. Kolegium schválí systém řízení případů po konzultaci s inspektorem ochrany údajů, se společným kontrolním orgánem a s příslušnými zaměstnanci Eurojustu a tento systém plně zohlední požadavky článku 22 a veškerá další příslušná ustanovení rozhodnutí o Eurojustu.

3. Systém řízení případů národním členům umožní v rámci úkolů uvedených v člancích 5, 6 a 7 rozhodnutí o Eurojustu zjistit účel a konkrétní cíle, proč je dočasný pracovní soubor otevřen.

Článek 24

Dočasné pracovní soubory a rejstřík

1. V souladu s čl. 14 odst. 4 a článkem 16 rozhodnutí o Eurojustu, Eurojust zřídí rejstřík údajů o vyšetřováních a dočasné pracovní soubory, jež budou rovněž obsahovat osobní údaje. Rejstřík a dočasné pracovní soubory jsou součástí systému řízení případů uvedeného v článku 23 a dodržují omezení zpracování osobních údajů stanovené v článku 15 rozhodnutí o Eurojustu.

2. Národní členové odpovídají za otevření nových dočasných pracovních souborů spojených s případy, jež vyřizují. Řídicí systém automaticky přidělí každému nově otevřenému dočasnému pracovnímu souboru referenční číslo (identifikátor).

3. Eurojust vytvoří automatizovaný systém řízení případů, jež národním členům umožní omezit přístup k údajům, jež zpracovávají v dočasném pracovním souboru nebo zpřístupnit tento soubor nebo jeho části dalším národním členům, jež jsou zapojeni do případu, k němuž se soubor vztahuje. Řídící systém národním členům umožňuje určit specifické prvky osobních a neosobních údajů, jež si přejí zpřístupnit dalším národním členům, asistentům nebo oprávněným zaměstnancům, kteří jsou zapojeni do vyřizování případu jakož i vybrat informace, jež si přejí zahrnout do rejstříku v souladu s články 14 a 15 rozhodnutí o Eurojustu a zajistit, aby byly do rejstříku zahrnuty alespoň tyto položky: odkaz na dočasný pracovní soubor, druh trestné činnosti, zúčastněné členské státy, mezinárodní organizace a instituce nebo orgány třetích států, účast Evropské komise nebo institucí a subjektů EU, cíle a stav případu (neuzavřený nebo uzavřený).

4. Pokud národní člen zpřístupní dočasný pracovní soubor nebo jeho část jednomu nebo více národním členům, řídicí systém zajistí, aby oprávnění uživatelé měli přístup k příslušným částem souboru, ale nesměli změnit původně vložené údaje. Do nových částí dočasného pracovního souboru však oprávnění uživatelé mohou doplnit jakoukoli relevantní informaci. Obdobně informace obsažené v rejstříku si může přečíst každý oprávněný uživatel systému, ale změnit je může pouze osoba, jež je původně uložila.

5. Inspektor ochrany údajů je automaticky tímto systémem informován o vytvoření každého nového pracovního souboru, jež obsahuje osobní údaje, a zejména o výjimečných případech, při nichž se odvolává na čl. 15 odst. 3 rozhodnutí o Eurojustu. Řídící systém případů označí tyto údaje tak, aby osobu, jež údaje do systému uložila, upozornil na povinnost uchování těchto údajů po omezenou dobu. Pokud se takové údaje týkají svědků nebo obětí ve smyslu čl. 15 odst. 2 rozhodnutí o Eurojustu, systém tyto informace zaznamená pouze v případě, je-li rozhodnutí přijaté společně nejméně dvěma národními členy zdokumentováno.

6. Systém řízení případů inspektora ochrany údajů automaticky informuje o výjimečných případech, při nichž se odvolává na čl. 15 odst. 4 rozhodnutí o Eurojustu. Pokud se takové údaje týkají svědků nebo obětí ve smyslu čl. 15 odst. 2 rozhodnutí o Eurojustu, řídicí systém tyto informace zaznamená pouze v případě, je-li rozhodnutí kolegia zdokumentováno.

7. Systém řízení případů zajistí, že jsou v rejstříku zaznamenány pouze osobní údaje uvedené v čl. 15 odst. 1 písm. a) až i) a k) a v čl. 15 odst. 2 rozhodnutí o Eurojustu.

8. Informace obsažené v rejstříku musejí být dostatečné, aby byly v souladu s úkoly Eurojustu a zejména s cíli čl. 16 odst. 1 rozhodnutí o Eurojustu.

Článek 25

Registrační soubory a prověřovací záznamy

1. Eurojust přijme příslušná technická opatření pro vedení záznamů o všech operacích při zpracování osobních údajů. Řídící systém zejména zajistí, že pro účely čl. 19 odst. 3 tohoto rozhodnutí vedou záznamy o předávání a přijímání údajů podle čl. 17 odst. 2 písm. b) rozhodnutí o Eurojustu. Takový záznam v souladu s článkem 22 rozhodnutí o Eurojustu zajistí možnost ověřit a stanovit, kterým institucím se osobní údaje předávají a které osobní údaje byly uloženy do systémů automatizovaného zpracování údajů a kdy a kdo je tam uložil.

2. Inspektor ochrany osobních údajů tyto záznamy pravidelně přezkoumává, aby mohl být národním členům a kolegiu nápomocen v otázkách ochrany údajů, a v případě nesrovnalostí provede nezbytná šetření. Inspektor ochrany údajů v případě potřeby informuje kolegium a společný kontrolní orgán v souladu s postupem stanoveným v čl. 17 odst. 4 rozhodnutí o Eurojustu o každém porušení ochrany údajů prokázaném výše uvedenými záznamy. Inspektor ochrany údajů zajistí, aby byl v případě potřeby informován správní ředitel proto, aby mohl v rámci administrativy podniknout nezbytná opatření.

3. Inspektor ochrany údajů společnému kontrolnímu orgánu na požádání plně zpřístupní záznamy uvedené v odstavci 1.

Článek 26

Oprávněný přístup k osobním údajům

1. Eurojust přijme příslušná technická a organizační opatření, jimiž se zajistí, že za účelem dosažení cílů Eurojustu mají k osobním údajům zpracovávaným Eurojustem v rámci jeho operativních činností přístup pouze národní členové, asistenti a oprávnění zaměstnanci Eurojustu.

2. Tato opatření zohlední účely, ke kterým byly údaje shromážděny a dále zpracovány, nejnovější technické prostředky, požadovanou úroveň bezpečnosti s ohledem na citlivou povahu práce Eurojustu a požadavky stanovené článkem 22 rozhodnutí o Eurojustu.

3. Každý národní člen Eurojustu informuje inspektora ochrany údajů a poskytuje mu dokumenty o politice přístupu schválené v rámci národní sekce vzhledem k souborům souvisejícím s případy. Národní členové zejména zajistí přijetí a dodržování příslušných organizačních opatření, jakož i správné používání technických a organizačních opatření, jež jim poskytl Eurojust.

4. Pokud to plnění úkolů Eurojustu vyžaduje, může kolegium oprávnit další zaměstnance Eurojustu k přístupu k souborům souvisejícím s případy.

Článek 27

Audit a kontrola

1. Inspektor ochrany údajů sleduje zákonnost a dodržování opatření rozhodnutí o Eurojustu, těchto pravidel a veškerých dalších pravidel týkajících se osobních údajů, jež Eurojust používá. Za tímto účelem je inspektor ochrany údajů nápomocen národním členům v otázkách ochrany údajů a každý rok provede kontrolu dodržování výše uvedených pravidel v rámci Eurojustu. Inspektor ochrany údajů podává kolegiu a společnému kontrolnímu orgánu zprávu o výsledcích těchto kontrol jakož i o dalším důležitém vývoji v rámci Eurojustu. Inspektor ochrany údajů zajistí, aby byl v případě potřeby informován správní ředitel proto, aby mohl v rámci administrativy podniknout nezbytná opatření.

2. Společný kontrolní orgán provádí kontroly a audity podle čl. 23 odst. 7 rozhodnutí o Eurojustu.

KAPITOLA IV

Předávání údajů třetím osobám nebo organizacím

Článek 28

Předávání údajů třetím osobám nebo organizacím

1. Eurojust usiluje o to, aby měl se všemi partnery, se kterými probíhá pravidelná výměna údajů, dohody o spolupráci, jež obsahují vhodná ustanovení o výměně osobních údajů.

2. Aniž jsou dotčeny případy, kde takové dohody o spolupráci již existují, předává Eurojust třetí osobě nebo některému subjektu uvedenému v čl. 27 odst. 1 rozhodnutí o Eurojustu osobní údaje, pouze jsou-li předmětem Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů podepsané dne 28. ledna 1981 ve Štrasburku, nebo je-li zajištěna přiměřená úroveň ochrany.

3. Rozhodnutí o předání údajů jiným stranám než stranám úmluvy Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 přijme zúčastněný národní člen na základě hodnocení přiměřenosti úrovně ochrany provedené inspektorem ochrany údajů. Přiměřenost úrovně ochrany se hodnotí s ohledem na okolnosti jednotlivých předání nebo kategorií předání. Hodnocení je výsledkem analýzy zejména těchto prvků: druhu údajů, účelu a doby trvání zpracování, ke kterému jsou údaje předány, země původu a země konečného určení, obecných a odvětvových

právních pravidel použitelných pro daný stát či organizaci, použitelných odborných a bezpečnostních pravidel jakož i existence dostatečných záruk přijatých příjemcem převodu. Takové záruky vyplývají zejména z písemných dohod, jež zavazují předávajícího správce a příjemce, jenž nepodléhá soudní pravomoci strany úmluvy. Tyto dohody musí zahrnovat odpovídající prvky ochrany údajů. V případě, že hodnocení úrovně ochrany způsobuje potíže, inspektor ochrany údajů před zhodnocením jednotlivých převodů konzultuje společný kontrolní orgán.

4. I když nejsou splněny podmínky uvedené v předchozích odstavcích, může národní člen za výjimečných okolností uvedených v čl. 27 odst. 6 rozhodnutí o Eurojustu předat údaje třetí zemi jediné s cílem přijmout naléhavá opatření, aby se předešlo bezprostřednímu vážnému nebezpečí ohrožujícímu konkrétní osobu nebo veřejnou bezpečnost. Národní člen takové výjimečné předání zaznamená do dočasného pracovního souboru, jenž s případem souvisí, a toto oznámení odůvodní a informuje o něm inspektora ochrany údajů. Inspektor ochrany údajů přezkoumá, zda se taková předání uskutečňují pouze ve výjimečných a naléhavých případech.

KAPITOLA V

Lhůty pro uchovávání osobních údajů

Článek 29

Lhůty pro uchovávání osobních údajů

1. Eurojust přijme příslušná technická opatření, aby se zajistilo dodržování lhůt pro uchovávání osobních údajů stanovených v článku 21 rozhodnutí o Eurojustu.

2. Systém řízení případů zejména zajistí, aby se každé tři roky po uložení údajů do dočasného pracovního souboru přezkoumala potřeba jejich uchovávání. Takový přezkum musí být v systému řádně zdokumentován včetně odůvodnění jednotlivých rozhodnutí a jeho výsledek musí být automaticky oznámen inspektorovi ochrany údajů.

3. Systém řízení případů zvlášť označí údaje zaznamenané na časově omezenou dobu v souladu s čl. 15 odst. 3 rozhodnutí o Eurojustu. Přezkum nezbytnosti uchování údajů se pro tyto kategorie údajů provádí každé tři měsíce a prokáže se způsobem stanoveným v odstavcích 1 a 2.

4. Po přezkumu správce v případě potřeby konzultuje kolegium a inspektora ochrany údajů o rozhodnutí o uchování údajů na delší dobu.

HLAVA V

PRAVIDLA PRO ZPRACOVÁNÍ NESOUVISEJÍCÍ S PŘÍPADY

KAPITOLA I

Obecné zásady

Článek 30

Zákonnost a nestrannost zpracování

Osobní údaje se musí zpracovávat nestranným a zákonným způsobem. Osobní údaje lze zpracovávat pouze tehdy, pokud:

- a) je zpracování nezbytné ke splnění právních závazků, jimž správce podléhá nebo
- b) je zpracování nezbytné ke splnění smlouvy, jíž jsou subjekty údajů stranou nebo k přijetí opatření na žádost subjektu údajů před uzavřením smlouvy nebo
- c) subjekt údajů jednoznačně dal svůj souhlas nebo
- d) je zpracování nezbytné za účelem ochrany životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo
- e) je zpracování nezbytné pro účely oprávněných zájmů správce, kromě případu, kdy takové zájmy nepřevažují nad zájmy souvisejícími se základními právy a svobodami subjektu údajů žádajícího o ochranu podle čl. 4 těchto pravidel.

Článek 31

Omezení účelu

1. Osobní údaje musejí být zpracovávány pro konkrétní a přesně určený zákonný a oprávněný účel a následně dále zpracovávány pouze pokud, je to slučitelné s původním účelem zpracování.
2. Osobní údaje shromážděné výhradně k zajištění bezpečnosti, kontroly nebo správy systémů zpracování nebo provozu nesmějí být použity k žádnému jinému účelu, kromě prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání závažných trestných činů.

Článek 32

Zpracování zvláštních kategorií údajů

1. Zpracování osobních údajů, jež odhalují rasový nebo etnický původ, politické názory, náboženské nebo filosofické

vyznání, členství v odborech, zdraví, sexuální život nebo odsouzení za trestné činy se pro účely nesouvisející s případem zakazuje.

2. Tento zákaz neplatí, pokud:

- a) subjekt údajů výslovně souhlasí se zpracováním těchto údajů nebo
- b) je zpracování nezbytné pro účely splnění zvláštních pravidel a právních povinností správce, jako jsou povinnosti v oblasti daňových a zaměstnaneckých právních předpisů, jež se na správce vztahují nebo, je-li to nezbytné a pokud s tím souhlasí inspektor ochrany údajů, zpracování podléhá příslušným zárukám nebo
- c) je zpracování nezbytné k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby, je-li subjekt údajů fyzicky nebo právně neschopný dát svůj souhlas nebo
- d) se zpracování týká údajů, jež zjevně zveřejnil subjekt údajů nebo je nezbytné k zjištění, výkonu nebo ochraně soudních žalob.

3. Údaje uvedené v odstavci 1 se zpracovávají pouze pro účely, pro které byly původně shromážděny.

Článek 33

Výjimky z práva na informace subjektů údajů

1. V rámci neoperativních činností Eurojustu jsou možné výjimky z obecné zásady informování subjektu údajů, pokud by poskytnutí těchto informací subjektu údajů narušilo:
 - a) důležitý hospodářský nebo finanční zájem členského státu nebo Evropské unie nebo
 - b) ochranu subjektů údajů nebo práva a svobody dalších osob nebo
 - c) národní bezpečnost, veřejnou bezpečnost nebo obranu členských států.
2. O použití těchto výjimek je informován inspektor ochrany údajů.

Článek 34

Oznámení inspektorovi ochrany údajů

1. Každý správce předem oznámí inspektorovi ochrany údajů veškeré zpracování nebo soubory zpracování pro stejný účel nebo několik souvisejících účelů.

2. Poskytované informace zahrnují:
- a) jméno správce a údaj o organizační části orgánu nebo instituce pověřených zpracováním osobních údajů pro konkrétní účel;
 - b) účel nebo účely zpracování;
 - c) popis kategorie nebo kategorií subjektů údajů a údajů nebo kategorií údajů s nimi souvisejících;
 - d) právní základ zpracování, ke kterému jsou údaje určeny;
 - e) příjemce nebo kategorie příjemců, kterým mají být údaje zpřístupněny; a
 - f) obecný popis umožňující předběžné ohodnocení vhodnosti bezpečnostních opatření.
3. Inspektor ochrany údajů je neprodleně informován o veškerých příslušných změnách týkajících se informací uvedených v předchozím odstavci.

Článek 35

Rejstřík

1. Inspektor ochrany údajů vede rejstřík zpracování oznámených v souladu s předchozím ustanovením.
2. Rejstřík musí obsahovat alespoň informace uvedené v čl. 34 odst. 2 písm. a) až f).
3. Inspektor ochrany údajů zpřístupní na požádání společnému kontrolnímu orgánu veškeré informace obsažené v rejstříku.

Článek 36

Zpracování osobních údajů jménem správce

1. Provádí-li se zpracování externím zpracovatelem jménem správce, zvolí správce zpracovatele poskytujícího dostatečné záruky s ohledem na technická a organizační bezpečnostní opatření podle článku 22 rozhodnutí o Eurojustu jakož i na další příslušné dokumenty a zajistí dodržování těchto opatření.

2. Zpracování externím zpracovatelem je upraveno smlouvou nebo právním aktem, jež zpracovatele a správce zavazuje a zejména stanoví, že:

- a) zpracovatel jedná pouze podle pokynů správce; a
 - b) povinnosti týkající se zachování mlčenlivosti a bezpečnosti stanovené v rozhodnutí o Eurojustu a v těchto pravidlech se rovněž vztahují na zpracovatele, kromě případu, kdy je podle článku 16 nebo čl. 17 odst. 3 druhé odrážky směrnice 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾ tento zpracovatel již vázán povinností zachovat mlčenlivost a bezpečnost stanovenými ve vnitrostátních předpisech některého z členských států.
3. Pro zachování důkazů jsou části smlouvy nebo právního aktu o ochraně údajů a požadavcích na opatření pro zachování mlčenlivosti a zajištění bezpečnosti potvrzena písemně nebo jinou rovnocennou formou.

Článek 37

Jednotlivá automatizovaná rozhodnutí

Subjekt údajů má právo nepodléhat rozhodnutí, jež má vůči němu právní účinky nebo se jej významně dotýká, přijatému pouze na základě automatizovaného zpracování údajů, určeného k hodnocení jistých aspektů jeho osobnosti, jako například plnění pracovních povinností, spolehlivosti nebo chování, není-li toto rozhodnutí výslovně schválené v souladu s vnitrostátními nebo evropskými právními předpisy nebo případně inspektorem ochrany údajů. V obou případech jsou přijata opatření zajišťující ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů, jako například opatření, jež mu umožní uplatnit svůj názor nebo porozumět logice zpracování.

KAPITOLA II

Vnitřní pravidla týkající se ochrany osobních údajů a soukromí v rámci vnitřních telekomunikačních sítí

Článek 38

Oblast působnosti

1. Aniž jsou dotčeny předchozí články, pravidla obsažená v této kapitole se použijí na zpracování osobních údajů ve spojení s používáním a řízením telekomunikačních sítí nebo koncových zařízení provozovaných pod kontrolou Eurojustu.
2. Pro účely obsažené v této kapitole se „uživatel“ rozumí každá fyzická osoba používající telekomunikační síť nebo koncové zařízení provozované pod kontrolou Eurojustu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

Článek 39**Bezpečnost**

1. Eurojust přijme příslušná technická a organizační opatření k zajištění bezpečného používání telekomunikačních sítí a koncových zařízení (počítače, servery, hardware a software), případně ve spojení s poskytovateli veřejně dostupných telekomunikačních služeb nebo s poskytovateli veřejných telekomunikačních sítí. Tato opatření, s přihlédnutím k nejnovějším technickým možnostem a nákladům na zavedení, zajistí úroveň bezpečnosti odpovídající stávajícímu riziku.

2. Existuje-li konkrétní riziko narušení bezpečnosti sítě nebo koncového zařízení, informuje Eurojust uživatele o takovém riziku, jakož i o veškerých opatřeních vedoucích k jeho odstranění a o alternativních komunikačních prostředcích.

Článek 40**Důvěrnost komunikace**

Eurojust v souladu s právem Společenství zajistí důvěrnost komunikace uskutečňované prostřednictvím telekomunikačních sítí a koncových zařízení.

Článek 41**Údaje o provozu a vyúčtování**

1. Údaje o provozu týkající se uživatelů, jež se zpracovávají pro navázání telefonického nebo jiného druhu spojení v telekomunikačních sítích, se po ukončení telefonického hovoru nebo jiného spojení vymažou nebo stanou anonymní.

2. Výjimky z této obecné zásady (jako například potřeba uchovat údaje o provozu, pokud jsou součástí registrace některých souborů nebo pro účely vyúčtování soukromých hovorů) jsou povoleny pouze v případě, že jsou stanoveny ve vnitřních pravidlech přijatých Eurojustem po konzultaci s inspektorem ochrany údajů. Společný kontrolní orgán je konzultován v případě, že inspektor ochrany údajů není přesvědčen o zákonnosti a vhodnosti takových výjimek.

3. Zpracování údajů o provozu a vyúčtování provádějí pouze osoby odpovědné za vyúčtování, provoz nebo rozpočet.

Článek 42**Adresáře uživatelů**

1. Osobní údaje obsažené ve vytištěných nebo elektronických adresářích uživatelů a přístup k takovým adresářům se

omezuje na to, co je nezbytně nutné pro konkrétní účely adresáře.

2. Tyto adresáře jsou k dispozici pouze pro vnitřní potřebu uživatelů Eurojustu nebo pro použití v jiných meziinstitucionálních adresářích považovaných za vhodné.

KAPITOLA III**Zvláštní pravidla****Článek 43****Doplňující pravidla**

Eurojust v případě potřeby stanoví další pravidla týkající se zpracování osobních údajů nesouvisejících s případy. Tato pravidla se oznámí společnému kontrolnímu orgánu a zveřejní se ve zvláštní vnitřní příručce.

HLAVA VI**JINÁ USTANOVENÍ****Článek 44****Přezkum těchto pravidel**

1. Tato pravidla jsou pravidelně přezkoumávána, aby se posoudilo, zda jsou nutné nějaké změny. Každá změna těchto pravidel se provádí v souladu se stejnými postupy stanovenými pro jejich schválení v rozhodnutí o Eurojustu.

2. Inspektor ochrany údajů informuje předsedu kolegia a společný kontrolní orgán, pokud podle svého názoru považuje změny těchto pravidel za nezbytné.

3. Společný kontrolní orgán upozorní kolegium na veškeré návrhy nebo doporučení týkající se změn těchto pravidel.

Článek 45**Vstup v platnost a vyhlášení**

1. Tato pravidla vstupují v platnost dnem následujícím po jejich konečném schválení Radou.

2. Tato pravidla se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

I

(Informace)

KOMISE

Směnné kurzy vůči euro ⁽¹⁾

18. března 2005

(2005/C 68/02)

1 euro =

měna			směnný kurz		
měna			směnný kurz		
USD	americký dolar	1,3279	LVL	lotyšský latas	0,6962
JPY	japonský jen	139,28	MTL	maltská lira	0,4324
DKK	dánská koruna	7,4478	PLN	polský zlotý	4,0675
GBP	britská libra	0,69345	ROL	rumunský lei	36 276
SEK	švédská koruna	9,1144	SIT	slovinský tolar	239,70
CHF	švýcarský frank	1,5495	SKK	slovenská koruna	38,280
ISK	islandská koruna	78,08	TRY	turecká lira	1,7546
NOK	norská koruna	8,1280	AUD	australský dolar	1,6802
BGN	bulharský lev	1,9558	CAD	kanadský dolar	1,6027
CYP	kyperská libra	0,5834	HKD	hongkongský dolar	10,3552
CZK	česká koruna	29,749	NZD	novozélandský dolar	1,7951
EEK	estonská koruna	15,6466	SGD	singapurský dolar	2,1613
HUF	maďarský forint	245,66	KRW	jihokorejský won	1 334,54
LTL	litevský litas	3,4528	ZAR	jihoafrický rand	8,0401

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

STÁTNÍ PODPORA – MAĎARSKÁ REPUBLIKA

Státní podpora č. C 35/2004 (ex HU 11/2003) (Řízení o přechodném mechanismu) – Postabank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt.

Výzva k podání připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES

(2005/C 68/03)

(Text s významem pro EHP)

Dopisem ze dne 20. října 2004 reprodukováném v závazném znění na stránkách následujících po tomto shrnutí oznámila Komise Maďarské republice své rozhodnutí zahájit ve věci části výše uvedené podpory/opatření řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES.

Komise rozhodla, že nevznese žádné námitky vůči některým ostatním opatřením, jak je popsáno v dopise následujícím po tomto shrnutí.

Zúčastněné strany mohou podat své připomínky k podpoře, ohledně níž Komise zahajuje řízení, do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a dopisu, který za ním následuje, Evropské komisi, Generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž na adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate H
State Aid Greffe
Spa 3 6/05
B-1049 Brussels
Fax: (32-2) 296 12 42

Tyto připomínky budou sděleny Maďarské republice. Zúčastněné strany podávající připomínky mohou písemně, s uvedením důvodů, požádat o zachování důvěrnosti ohledně své totožnosti.

SHRNUTÍ

Bank, která nabídla nejvyšší cenu z předložených nabídek. Dne 1. září 2004 se PB spojila s Erste Bank Hungary.

I. Řízení

V říjnu 2003 Komise obdržela oznámení týkající se státních opatření ve prospěch Postabank és Takarékpénztár Rt. („PB“) v rámci řízení o „přechodném mechanismu“ stanoveného v kapitole 3 přílohy IV aktu o přistoupení, který je součástí smlouvy o přistoupení k Evropské unii.

Od roku 1995 až do současnosti byla PB poskytována finanční pomoc ze strany maďarských orgánů na restrukturalizaci její bankovní podnikatelské činnosti. Maďarská republika oznámila různá opatření za účelem schválení ze strany Komise v rámci řízení o přechodném mechanismu podle kapitoly 3 přílohy IV aktu o přistoupení; jmenovitě:

II. Popis opatření

PB (která se dne 1. září 2004 spojila s Erste Bank Hungary) je bankou orientovanou v zásadě na drobnou klientelu a nabízející v Maďarsku univerzální bankovní služby. V roce 1998 čelila PB nebezpečí kolapsu a vláda musela zasáhnout a zachránit banku prostřednictvím rekapitalizace, čímž se stala akcionářem banky s podílem 99,9 % akcií. Záměrem pomoci PB bylo připravit ji pro restrukturalizaci a privatizaci. Navzdory pokusům privatizovat PB v roce 2000 se skutečný prodej soukromému strategickému investorovi uskutečnil v říjnu 2003, když maďarská vláda nabídla kupujícímu odškodnění v případě soudního sporu. Většinový podíl akcií PB byl prodán rakouské Erste

„Podřízené obligace, duben 1995“, „Navýšení kapitálu, září 1995“, „Podřízené obligace, březen 1996“, „Podřízené obligace, červenec 1996“, „Výjimka z požadavku povinných rezerv, březen 1997“, „Přímá státní záruka, duben 1997“, „Asset swap, září 1997“, „Navýšení kapitálu, červen 1997“, „Podřízené obligace, prosinec 1997“, „Navýšení kapitálu, květen 1998“, „Restrukturalizace kapitálu, prosinec 1998“, „Čištění portfolia, prosinec 1998“, „Výjimka ze zákonných omezení pro úvěry a omezení pro investice, duben 1999“, „Upuštění od závazků vyplývajících z dohody o konsolidaci PB, listopad 2001“, „Výjimka z omezení pro nezajištěné devizové pozice, říjen 2001“, „Výlučné právo zakládat studentské účty pro vyplácení půjček pro studenty, září 2001“, „Odškodnění ÁPV (Odškodnění), říjen 2003“.

III. Analýza opatření

ZNĚNÍ DOPISU

Přestože se Komise domnívá, že většina opatření po přistoupení není použitelná, domnívá se, že „Odškodnění za neznámé nároky z října 2003“ je po přistoupení použitelné. Toto odškodnění představuje potenciál pro přidávání dalších nároků, jež přesahují rámec toho, co bylo jasně definováno při přistoupení. V důsledku toho se rozsah a množství potenciální podpory poskytované PB může v budoucnu měnit a nelze jej v současné době určit.

Komise se domnívá, že odškodnění za neznámé nároky, které tvoří součást opatření přijatých maďarskými orgány od prosince 1998 s cílem usnadnit restrukturalizaci a privatizaci PB, představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

Komise analyzovala tuto podporu ve světle pokynů Společenství o státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích⁽¹⁾ („Pokyny 1999“). Analýza vedla Komisi k těmto vážným pochybnostem, pokud jde o slučitelnost podpory se společným trhem:

- Komise pochybuje, že by PB mohla splnit podmínky pro podnik v nesnázích v roce 2003, tedy roce, ve kterém bylo odškodnění poskytnuto, a že by prvek podpory zahrnutý v odškodnění za neznámé nároky byl nezbytný pro její restrukturalizaci.
- Komise má vážné pochybnosti, že by prvek podpory zahrnutý v odškodnění za neznámé nároky byl poskytnutý v rámci restrukturalizačního plánu, jenž by splňoval kritéria slučitelnosti s pokyny z roku 1999.
- Komise pochybuje, že podpora byla omezena na minimum a že příjemce podpory významně přispěl na náklady na celkovou restrukturalizaci PB.
- Komise má vážné pochybnosti, zda restrukturalizační opatření podporovaná maďarskými orgány prostřednictvím prvků podpory, včetně odškodnění za neznámé nároky, zahrnují dostatečná kompenzační opatření.
- Komise má dále vážné pochybnosti, zda se čl. 45 odst. 2 evropské dohody použije v daných souvislostech. Ustanovení je obsaženo v kapitole „Usazování“ evropské dohody a Komise se proto domnívá, že se nepoužije v souvislosti se státní podporou. Komise má navíc vážné pochybnosti, zda bylo odškodnění za neznámé nároky nezbytné pro dosažení cíle uvedeného v tomto ustanovení.

S ohledem na předchozí úvahy Komise došla k závěru, že v této fázi prvek podpory zahrnutý v odškodnění za neznámé nároky nesplňuje nezbytné podmínky pro uplatnění výjimky obsažené v čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES. Komise se proto rozhodla zahájit řízení uvedené v čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ohledně „odškodnění za neznámé nároky“.

Podle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 může být od příjemce požadováno vrácení všech protiprávních podpor.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 9.10.1999, s. 2.

„A Bizottság tájékoztatni kívánja a Magyar Köztársaságot, hogy a magyar hatóságok által a fent említett bejelentett intézkedéseket illetően benyújtott információk vizsgálatát követően úgy döntött, hogy ezek közül több a csatlakozást követően már nem alkalmazandó. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében, amit a Bizottság a csatlakozást követően is alkalmazandónak ítél, a Bizottságnak komoly kétsége merült fel annak a közösségi joganyaggal való összeegyeztethetőséget illetően. A Bizottság ezért a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (a továbbiakban: „csatlakozási okmány”) IV. melléklete 3. szakasza (1) bekezdése c) pontjának, valamint (2) és (3) bekezdésének megfelelően úgy döntött, hogy az intézkedés ellen kifogást emel, és az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást kezdeményezi.

1. ELJÁRÁS

1. A Bizottság 2003. szeptember 23-án kelt, 2003. október 22-én iktatott levélben kapott értesítést az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződés részét képező csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakaszában meghatározott ideiglenes eljárás alapján a Postabank és Takarékpénztár Rt. (a továbbiakban: „Postabank” vagy „a Bank”) javára hozott állami intézkedéséről.
2. A Bizottság az értesítés áttekintését követően 2003. november 5-én kelt levelében kiegészítő információ benyújtását kérte. A magyar hatóságok a kért kiegészítő információt 2004. január 23-án kelt, 2004. január 26-án iktatott e-mailükben benyújtották, és egy sor, az ideiglenes eljárás alapján a Postabank javára hozott további intézkedésről tettek bejelentést.
3. A bizottsági szolgálatok 2004. február 2-i értesítésükben kifejtették a magyar hatóságok számára, hogy jöllehet a Postabankkal kapcsolatos minden egyes bejelentett intézkedést egyedileg ismertetik és bírálják el, a Bizottság valamennyi bejelentett intézkedésre vonatkozóan egy határozatot hoz majd, mivel azok egymással szoros összefüggésben állnak.
4. A Bizottság 2004. március 26-i levelében kiegészítő információkat kért. A magyar hatóságok 2004. április 30-án iktatott levelükben benyújtották a kiegészítő információt. Ezenkívül a bejelentéshez kiegészítést csatoltak.
5. A Bizottság 2004. július 16-i levelében további információkat kért. A magyar hatóságok 2004. szeptember 3-án iktatott levelükben válaszoltak a Bizottság kérésére.

2. HÁTTÉR

6. A Postabank – amely 2004. szeptember 1-jén PB egyesült az Erste Bank Hungary-val – alapvetően lakossági profilú bank, amely teljes körű banki szolgáltatásokat nyújt. Ügyfélköre elsősorban magánszemélyekből, illetve kis- és középvállalkozásokból áll. A Postabank 2003 végén 1 600 alkalmazottat foglalkoztató országos hálózattal rendelkezett, amely 113 fiókjában és 3 200 postahivatalon keresztül mintegy 500 000 ügyfelet szolgált ki.
7. A Postabankot 1988-ban alapították, és 1994-re Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. 2002 végén a Postabank a hetedik legnagyobb kereskedelmi bank volt Magyarországon, teljes eszközállománya elérte a 398,8 milliárd forintot⁽¹⁾, ami 3,7 %-os piaci részesedést jelent.
8. A Postabankot 1988-ban 94 részvényes alapította, akik között a számos magánbefektető mellett a fő részvényes a Magyar Posta volt. A részvényesek köre az 1990-ben végrehajtott tőkeemlést követően tovább bővült, ennek során néhány külföldi befektető is jegyzett Postabank-részvényeket. Több tulajdonosváltást követően 1998-ban állami tulajdonú vállalatok tőkeemlést hajtottak végre a Postabankban, amelynek során az állam többségi tulajdont szerzett.
9. Az 1990-es évek elején, különösen a lakossági betétgyűjtés terén megvalósított dinamikus növekedés eredményeként a bank Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. A magyar hatóságok állítása szerint a növekedést nem ellensúlyozta prudens hitelezői tevékenység, és a bank spekulációs befektetésekre és hitelezői tevékenységbe bocsátkozott. A bank által felhalmozott veszteségeket elsősorban a hibás gazdálkodás okozta, ami a bankot a szabályzati kötelezettségek nem teljesítése mellett nagy pénzügyi kockázatoknak tette ki.
10. A magyar hatóságok állítása szerint arra a tényre tekintettel, hogy a Postabank számottevő lakossági ügyfélkörrel rendelkezik és felszámolása a teljes bankrendszer veszélyeztetése volna, a magyar kormány több stabilizációs intézkedést hajtott végre azt követően, hogy 1997. februárjában híresztelések terjedtek el a bizonytalan pénzügyi helyzetről és a betétesek kivonták betéteiket.
11. Az 1998-ban megvalósított stabilizációt és feltőkésítést követően a Pénzügyminisztérium és a Postabank 1998. decemberében konszolidációs megállapodást kötött, amely rendelkezett a Postabank tevékenységeinek ellenőrzéséről, valamint arról, hogy a Postabank bizonyos kompenzációs összegeket fizet a Pénzügyminisztériumnak, amennyiben a Postabank elért bizonyos eredményeket a konszolidációs megállapodás 2003. decemberében történő megszűnéséig.
12. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabankot 1998-ban az összeomlás fenyegette, és a kormánynak be kellett avatkoznia, hogy feltőkésítéssel megmentse a bankot és ezzel 99,9 %-os részvényesévé váljon. A vezetést, az igazgatótanácsot és a felügyelőbizottságot leváltották, és a bank behajthatatlan követeléseinek és fő befektetéseinek kívüli („non-core”) befektetéseinek nagyrésztét kitették két eseti work-out vállalatához, a teljesen állami tulajdonú Reorg-Apport szanaló szervezethez és a száz százalékosan a Postabank tulajdonában levő PB Workout leányvállalatához. Az új vezetés szervezeti és működési szerkezetátalakítást kezdeményezett.
13. A Postabank 1998 végén végrehajtott tőkeinjekciójának célja a Postabank felkészítése volt egy rövid időn belül megvalósítandó szerkezetátalakításra és magánosítására. 2000-ben a kormány döntött a Postabank privatizációjáról, és az ÁPV Rt.⁽²⁾ megkezdte a potenciális privatizációs lehetőségek vizsgálatát. A kormány kizárólagos tárgyalásokba kezdett az OTP Bankkal, amelyek eredménytelenül végződtek. A kormány 2001. március 6-án úgy döntött, hogy nem fogadja el az OTP Banknak a Postabank megvételére vonatkozó ajánlatát. 2002-ben a kormány részvényeinek nagyrésze a Magyar Posta Rt. tulajdonába került át, amely 2002. áprilisáig megszerezte a Postabank részvényeinek 96,75 %-át. A kormány megerősítette a Postabank privatizációját illető szándékát, és új vezetést nevezett ki.
14. A kormány egy 2003. május 7-én elfogadott határozatban megerősítette a Postabank privatizációjára vonatkozó tervét, amelyet követően a kormány kétfordulós, nyílt pályázati eljárás mellett döntött, amelyen a kormány által megállapított feltételeknek megfelelő bármely potenciális befektető részt vehetett. A bejelentést tevő hatóságok szerint minden pályázónak ugyanazokat a szerződéses feltételeket kínálták, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.
15. A benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (a továbbiakban „Erste Bank” vagy a „Vevő”) kínálta a legmagasabb árat, 101,3 milliárd forintot, és ezzel 99,9 %-os részesedést szerzett a Postabankban. A részvényvásárlási szerződést 2003. október 20-án írták alá, és a részvények eladása 2003. december 16-án befejeződött.
16. A Postabank 2004. szeptember 1-jén egyesült az Erste Bank Hungary Rt.-vel. Az összevonással létrejött jogi személy, az Erste Bank Hungary Rt., Magyarország második legnagyobb lakossági bankja, amely mintegy 9 % piaci részesedéssel rendelkezik. A banknak 2 500 alkalmazottja van, és 161 fiókjában mintegy 900 000 ügyfelet szolgál ki.

3. A BEJELENTETT INTÉZKEDÉSEK ISMERTETÉSE

17. A magyar hatóságok a következő intézkedésekről tettek bejelentést:
18. **„Alárendelt kötvény, 1995. április”:** A Postabank 1995. április 27-én 10 000 forint névértéken 190 200 alárendelt kölcsöntőke kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, amelyet 10 befektető, köztük néhány állami érdekeltségű szervezet 1.902 millió forint értékben jegyzett le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 1999. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

⁽¹⁾ Árfolyam 2003 végén: EUR = HUF 253,4500⁽²⁾ Állami Privatizációs és Vagyongazdálkodási Rt.

19. **„Tőkeemelés, 1995. szeptember“:** 1995. áprilisában a Postabank nyilvános részvénykibocsátás keretében 10 000 forintos névértéken 994 502 darab részvényt bocsátott ki. Az újonnan kibocsátott részvények [...] -át (*) hazai befektetők, köztük állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le, míg a fennmaradó [...] -ot külföldiek vásárolták meg. A tranzakció 1995. szeptember 5-én zárult.
20. **„Alárendelt kötvény, 1996. március“:** A Postabank 1996. március 22-én 10 000 forint névértéken 100 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül három befektető, köztük két helyi önkormányzat jegyezte le. A kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
21. **„Alárendelt kötvény, 1996. július“:** A Postabank 1996. június 22-én 10 000 forint névértéken 200 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül négy befektető, magánbefektetők és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
22. **„Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március“:** [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében a Magyar Nemzeti Bank (MNB) 1997. márciusa és júniusa között felmentette a Postabankot a kötelező tartalékképzési kötelezettség alól. A Postabank mentessége 1997. július 1-jén járt le, ezt követően a bankra ismét érvényes volt a kötelező tartalékképzés szokásos követelménye.
23. **„Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április“:** A magyar kormány készfizető kezességet vállalt a Postabank G-Módusznak nyújtott kölcsöne tekintetében. A kezességet az állam számára a Postabank részvényesei közé tartozó Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és [...] városi önkormányzata által vállalt hasonló viszontgarancia fedezte. A Postabank a kezességet [...] (1997. július 14-én és 1998. július 10-én), két részletben hívta le. A kezesség összeghatára 12 milliárd forint volt, de ebből 11,860 milliárd forint került felhasználásra. A Postabanknak nincs további kötelezettsége a G-Módusznak tekintetében. A kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. További kifizetés lehívására nincs lehetőség.
24. **„Eszköz swap, 1997. szeptember“:** A magyar kormány [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében eszköz swap végrehajtásáról döntött, amelynek során a bank portfóliójából egyes ingatlanokat forgalomképesebb, különböző vállalatok kisebbségi részesedését képviselő, tőzsdén kívüli (OTC) részvényekre cseréltek. A részvények az ÁPV Rt. birtokában voltak. A Postabank Invest Rt. egy 1997. szeptember 11-én kötött eszköz swap megállapodás útján egyes ingatlanokat egy különleges célú köztes társaságon keresztül 12,55 milliárd forintért értékesített az ÁPV Rt.-nek és ennek fejében tőzsdén kívüli részvényekből álló portfóliót kapott. A portfólió ÁPV Rt. könyvei szerinti értéke 10,3 milliárd forint volt, míg piaci értéke 13,1 milliárd forintot tett ki.
25. **„Tőkeemelés, 1997. június“:** A Postabank 1997. május 30-án zárt körben 710 400 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket végül tizenhárom befektető, köztük két külföldi befektető és különböző szintű állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le.
26. **„Alárendelt kötvény, 1997. december“:** A Postabank 1997. december 30-án 380 alárendelt kötvényt bocsátott ki 10 000 000 névértékben. A kibocsátást zárt körben hajtották végre, a kötvényeket végül huszonkét befektető, köztük magán- és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hat év volt, és 1999. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
27. **„Tőkeemelés, 1998. május“:** A Postabank 1998. május 10-én zárt körben 1 857 087 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket öt hazai befektető jegyezte le; három állami érdekeltségű szervezet a teljes kibocsátásból [...] forintot jegyzett. A tranzakció 1998. május 11-én zárult.
28. **„Tőkeátcsoportosítás, 1998. december“:** A magyar kormány 1998. decemberében tőkeleszállítást és tőkeemelést tartalmazó intézkedéseket fogadott el a Postabank tőkehelyzetének rendezése érdekében 1998. december 30-án a Postabank közgyűlése jóváhagyta a bank alaptőkéjének leszállítását 42,1 milliárd forintról 21,1 millió forintra, és ezzel egy postabanki részvény névértékét 10 000 forintról 5 forintra csökkentette. A közgyűlés emellett döntött a leszállított alaptőke felemeléséről 2 millió új részvény kibocsátásával, 20 milliárd forint névértéken, 152 milliárd forint kibocsátási árfolyamon. A tőkét az ÁPV Rt. és a Pénzügyminisztérium biztosította, amelyek 1 736 843, illetve 263 157 új részvényt jegyeztek, és ezzel a Postabank 99,9 %-os részvényeseivé váltak. A tőkeátcsoportosítás 1998. decemberében lezárult.
29. **„Portfóliótisztítás, 1998. december“:** A magyar kormány elhatározta a Postabank portfóliójának megtisztítását, és 1998. december 31-én a Postabank 125,4 milliárd forint nyilvántartási értékű eszközt értékesített 41,3 milliárd forintos áron. Az eszközöket a Reorg-Apport Rt., egy teljesen állami tulajdonban levő, a Postabanktól független irányítás alatt álló workout vállalat, vásárolta meg. A Reorg-Apport a tranzakció finanszírozásához 41,5 milliárd forint össznévértékű zártkörű kötvénykibocsátást valósított meg. A két éves lejáratú kötvényeket a Postabank jegyezte le. A magyar kormány a tőkeösszeg és a kötvények kamatainak megfizetésére készfizetői kezességet vállalt. A Reorg-Apport feladata volt a Postabanktól megvásárolt eszközök értékesítése a költségvetés számára a készfizetői kezességből származó teher minimálisra csökkentésével. Jóllehet a Reorg-Apport a kötvények lejártáig csak 23,5 milliárd forint értékű eszközt értékesített, a készfizetői kezességet nem érvényesítették. A Reorg-Apport 20 milliárd forint közvetlen állami hozzájárulás és 5 milliárd forint kamatmentes állami kölcsön igénybevételevel 2001. januárjában visszafizette a kötvényeket. A kezességet nem érvényesítették, és az eszközátruházás 1998. decemberében lezárult. A kötvények 2001. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

(*) Üzleti titok.

30. **„Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április“:** Az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet 1999. április 26-án engedélyezte a Postabanknak, hogy [...] a HTCC Csoport tekintetében átmenetileg túllépje a törvényes hitelezési határt, a Postabank Csoport tulajdonában levő workout leányvállalat, a PB Workout tekintetében pedig a törvényes hitelezési és befektetési határt. A Postabank a negatív szavatoló tőke és a negatív tőkemegfelelési mutató elkerülése érdekében kérte ezeket a felmentéseket. A felmentések 2000. júniusában lejártak, és azokat nem újították meg.
31. **„A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november“:** Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelési mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben [...] forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Ebből következően 2 720,2 millió forint összegig a Postabankot felmentették a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségeinek megfizetése alól. A felmentés 2001 végén járt le. A konszolidációs megállapodás 2003. decemberében szűnt meg.
32. **„Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október“:** A Postabank jelentős méretű devizaeszköz-állománnyal rendelkezett, amely az 1998-as konszolidációt megelőző időszakból származott. A Postabank ezekre a devizaeszközökre számottevő kockázati tartalékot képzett, főleg USA dollárban. Az új szabályozás 2001. október 1-jén lépett életbe, és a kockázati tartalékkal fedezett deviza nettó értéken (azaz a kockázati tartaléktól nettósított értéken) való könyvelését írta elő. Ez a szabályozásbeli változás nyitott devizapozíciót hozott létre a Postabank mérlegében. A Postabank [...] értesítette az MNB-t a korláton felüli többleterőről, és felmentést kért. A Postabank az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet előírására cselekvési tervet dolgozott ki, amit az APTF elfogadott. A szabályozásnak való megfelelés végső határidejét [...]ában állapították meg. A Postabank a cselekvési tervet végrehajtotta, és 2002. áprilisában visszatért a szabályozás szerinti korláthoz.
33. **„Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember“:** A magyar állam külön társaságot hozott létre az egyetemi hallgatóknak szóló hosszú távú, kedvezményes kamatozású hitelek folyósítására. A Diákhitel Központ (DHK) úgy alakította ki a hitelfolyósítás folyamatát, hogy a hosszú távú diákhitel igénylő hallgatóknak kizárólag a Postabanknál nyithattak folyószámlát. Egy 2002. októberi kormányhatározat kimondta, hogy a hitelek folyósítását valamennyi magyar kereskedelmi bankon keresztül biztosítják. A 2003-ban lefolytatott versenypályázatot követően a DHK tárgyilagos feltételeit teljesítő bármely kereskedelmi bank kínálhat diákhitel számlát a hallgatók számára. A Postabank kizárólagossága a diákszámlák biztosítása terén 2003. januárjában megszűnt.
34. **„Kártérítés az ÁPV Rt. részéről („kártérítés“), 2003. október“:** A magyar kormány a Postabank magánosításáról szóló 2003. május 7-i kormányhatározatot követően a vevő Erste Banknak jogvita esetére kártérítést ajánlott. A kártérítés kiterjed a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül felmerülő esetleges vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
35. A magyar hatóságok állítása szerint nyilvános kétfordulós pályázati eljárás megrendezésére került sor, amelyen minden olyan potenciális befektető részt vehetett, amely teljesítette a kormány által meghatározott feltételeket. Valamennyi ajánlattevőnek ugyanazokat a tervezett szerződéses feltételeket kínálták, beleértve a kártérítést esetleges per esetén.
36. A pályáztatást követően 2003. októberében a Postabank részvénytöbbségét a beadott ajánlatok között a legmagasabb árat kínáló osztrák Erste Banknak adták el, amely így jelenleg a részvények 99,9 %-át birtokolja. A vételár 101,3 milliárd forint volt, amely az ellenőrzött, 2002. december 31-i nettó eszközérték 2,7-szeresét képviselte.
37. 2004. április 30-án a magyar hatóságok a bejelentés kiegészítéséül benyújtották a Postabank megvásárlója, az Erste Bank visszavonhatatlan egyoldalú nyilatkozatát, amely rendelkezik a Magyarország által a vevő részére esetleges vagy ismeretlen perbeli követelésekkel és a 2004. április 29-én aláírt részvényvásárlási megállapodásban meghatározott, ismeretlen követelésekkel kapcsolatos kockázatmeghatározással kapcsolatban fizetendő összegek teljes felső határáról.
38. A részvényvásárlási megállapodás szerint a per esetére vonatkozó kártérítés feltételei az eladó és a vevő közötti kockázatmegosztás tekintetében a következőképpen alakulnak:
- a) Az esetleges peresített követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a tárgybani banki kötelezettségek első 4 milliárd forintja 50 %-ának teljes összegét;
 - a 4 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 350 milliárd forintot.
 - b) Az ismeretlen követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a megfelelő banki kötelezettségek első 10 milliárd forintja 90 %-ának teljes összegét;
 - a 10 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 200 milliárd forintot.

39. Az eladónak a kártérítés tekintetében fennálló kötelezettségei a részvényvásárlási megállapodás teljesítését követő öt évvel szűnnek meg harmadik fél azon követeléseivel kapcsolatban, amelyek tekintetében:

- esetleges peresített követelések esetében nem indítottak bírósági vagy választottbírósi eljárást; vagy
- ismeretlen követelések esetében i. nem indítottak bírósági vagy választottbírósi eljárást, vagy ii. nem merült fel az eladó írásbeli jóváhagyásával meghatározott banki kötelezettség.

4. VIZSGÁLAT

1. Alkalmazandóság a csatlakozást követően

1.1. Jogszabályi keret – Az ideiglenes eljárás

40. A csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasza meghatározza az „ideiglenes eljárást”. Rendelkezik az új tagállamokban a csatlakozás időpontja előtt hatályba léptetett és ezt követően is alkalmazandó támogatási programok és egyedi támogatások vizsgálatára vonatkozó jogszabályi keretről; ez az eljárás vonatkozik azokra a programokra és intézkedésekre is, amelyek nem szerepelnek a IV. melléklethez csatolt „meglévő támogatási” intézkedések listáján és amelyeket 1994. december 10-től kezdve léptettek hatályba. Azok a csatlakozás után is alkalmazandó intézkedések, amelyek 1994. december 10-ét megelőzően léptettek hatályba, a csatlakozáskor az EK-Szerződés 88. cikkének (1) bekezdése értelmében meglévő támogatásnak tekintendők. Ebben a tekintetben az a jogilag kötelező érvényű jogszabály jelent lényeges szempontot, amelyenél fogva az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik ⁽¹⁾.

41. Az ideiglenes eljárásnak megfelelően a csatlakozást követően is alkalmazandó támogatási intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét elsősorban az állami támogatások ellenőrzésének tekintetében felelős nemzeti hatóságnak (a Magyar Köztársaságban a Támogatásokat Vizsgáló Iroda) kell vizsgálnia.

42. Az új tagállam törekedhet a jogbiztonságra azzal, ha az intézkedéseket bejelenti az Európai Bizottságnak. A Bizottság a bejelentés nyomán megvizsgálja a bejelentett intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

43. Amennyiben a Bizottságnak komoly kétségei vannak a bejelentett intézkedéseknek a közösségi vívmányokkal való összeegyeztethetőségét illetően, a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül kifogást emelhet.

44. Ezzel szemben, ha a Bizottság a határidőn belül nem emel kifogást a bejelentett intézkedések ellen, a bejelentett intézkedéseket a csatlakozás időpontjától létező támogatásnak tekintik.

1.2. A csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések

45. A Bizottság a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedéseket nem vizsgálhatja a 88. cikkben

megállapított eljárások alapján. Tekintve, hogy az ideiglenes eljárás csak azt határozza meg, hogy egy adott intézkedés létező támogatásnak minősül-e a csatlakozást követő állami támogatási eljárások értelmében, így nem kötelezi és nem is jogosítja fel a Bizottságot a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések felülvizsgálatára.

46. A vázolt jogszabályi keret alapján ezért elsőrendűen fontos az az első vizsgálat, amely eldönti, hogy a bejelentett intézkedések alkalmazandók-e a csatlakozás időpontját követően.

47. Csak az olyan intézkedések minősülhetnek az ideiglenes eljárás értelmében – a megfelelő feltételek teljesítése esetén – létező támogatásnak, amelyek a csatlakozást követően további támogatás odaítélését vagy már odaítélt támogatás összegének növelését eredményezhetik, és ebből adódóan az ideiglenes eljárás hatálya alá tartoznak. Másrészt az ideiglenes eljárásnak nincs szerepe az olyan támogatási intézkedések tekintetében, amelyeket már a csatlakozás előtt végleg és feltétel nélkül odaítéltek egy adott összegre vonatkozóan. Ebben az esetben is annak megállapításához, hogy az adott esetben erről van-e szó, a meghatározó az a jogilag kötelező érvényű jogszabály, amellyel az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik.

48. Ez az értelmezés megfelel az ideiglenes eljárás és általában véve az állami támogatások ellenőrzése céljának, rendeltetésének és logikájának. Ezenfelül az állami támogatás formáját öltő intervenciók közvetlen gazdasági hatásának felismerése révén az új intézkedést abban az időpontban kell vizsgálni, amikor a támogatás odaítélésre kerül; ez az állam jogi kötelezettségvállalása, ami a támogatás odaítélésével és nem csupán annak folyósításával azonos értelmű. Jogi kötelezettségvállalás alapján teljesített minden jelenlegi vagy leendő kifizetés egyszerű végrehajtási aktus és nem értelmezhető új vagy kiegészítő támogatásnak. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően alkalmazandónak minősüljön, bizonyítani kell, hogy a támogatás az odaítélésekor nem vagy nem pontosan ismert többlethaszon termelésére alkalmas.

49. Ezen feltétel alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a csatlakozás időpontját követően is alkalmazandók az alábbi támogatási intézkedések:

- minden olyan támogatási program, amely a csatlakozás időpontját megelőzően lépett hatályba, és amelynek alapján, további végrehajtási intézkedésre vonatkozó kötelezettség nélkül, egyedi támogatás nyújtható a jogszabályban általános és elvont módon meghatározott vállalkozásoknak a csatlakozást követően;

- olyan, konkrét projekthez nem kapcsolódó támogatás, amelyet a csatlakozást megelőzően, egy vagy több vállalkozás részére határozatlan időszakra és/vagy határozatlan összegben ítéltek oda;

- egyedi támogatási intézkedések, amelyekre vonatkozóan az állam pontos gazdasági kötelezettsége nem ismert a támogatás odaítélésének időpontjában.

⁽¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság 2004. január 14-i ítélete a T-109/01. ügyben, Fleuren Compost kontra Bizottság, 74. bekezdés.

50. A bizottsági szolgálatok a Magyar Köztársaság Európai Unió Melletti Állandó Képviselőtének címzett 2003. augusztus 4-i levelükben tájékoztatták a Magyar Köztársaságot az egyedi támogatási intézkedések tekintetében a „csatlakozást követően alkalmazandó” fogalmának bizottsági értelmezéséről:

„Az eljárási szabályzat 1. cikke e) pontjában meghatározott egyedi támogatási intézkedések abban az esetben tekintendők a „csatlakozás után is alkalmazandó”-nak, ha a csatlakozás napját követően várhatóan növelik az állam kötelezettségét. A Versenypolitikai Főigazgatóság úgy véli, hogy ez a feltétel különösen a kötelező terhek alóli felmentés, illetve ezek csökkentése (pl. adók vagy a kötelező szociális biztonsági járulék alóli felmentés vagy ezek csökkentése) esetén alkalmazandó, amikor a juttatás a csatlakozást követően is hatályos, valamint a csatlakozás időpontján túlnyúló garanciák, illetve hitelkeretekhez és „lehívási jogokhoz” hasonló pénzügyi konstrukciók esetén. Minden ilyen esetben az intézkedések a csatlakozást követően is alkalmazandónak tekinthetők: jöllehet az intézkedés hivatalosan elfogadásra került, az állam teljes kötelezettsége a támogatás odaítélésekor világosan nem ismert.”

51. A Bizottság abban az esetben ítéli az egyedi intézkedéseket a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasz értelmében a csatlakozás után is *alkalmazandónak*, ha az állam pontos gazdasági kötelezettsége a támogatás odaítélése időpontjában és a csatlakozás időpontjában sem ismert.
52. A garancia, illetve a kártérítési kezesség tekintetében az alábbi feltételeknek kell teljesülniük ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően már ne minősüljön *alkalmazandónak*:
- a kockázatokat pontosan meghatározták és felvették egy, a csatlakozás időpontjában lezárt, kimerítő listára;
 - a fizetendő összegekre teljes felső határt állapítottak meg;
 - a per olyan eseményekhez kötődik, amelyek a kártérítés odaítélésének időpontjában már lezajlottak; jövőbeli eseményekhez nem kapcsolódik.
53. A fenti feltételek valóban alkalmasak annak biztosítására, hogy az állam pénzügyi kötelezettsége a csatlakozást megelőzően elegendő mértékben meghatározott és korlátozott legyen. Az ilyen jellegű intézkedések alapján folyósított jövőbeli kifizetés csupán már korábban odaítélt támogatás végrehajtási cselekményét jelentené, további új vagy kiegészítő támogatást nem eredményezhetne.
- 1.3. Az egyedi intézkedések csatlakozás utáni alkalmazandósága
54. A Bizottság áttekintette a magyar hatóságok által benyújtott információkat, és elvégezte a bejelentett egyedi intézkedések elemzését.
55. **„Alárendelt kötvény, 1995. április”:** Ezt az intézkedést 1995. áprilisában hozták, és a kötvényeket 1999. júniusában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
56. **„Tőkeemelés, 1995. szeptember”:** A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, és 1995. szeptemberében hajtották végre. Az intézkedés 1995. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
57. **„Alárendelt kötvény, 1996. március”:** Ezt az intézkedést 1996. márciusában hozták, és a kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
58. **„Alárendelt kötvény, 1996. július”:** Ezt az intézkedést 1996. júliusában hozták, és a kötvények 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
59. **„Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”:** A kötelező tartalék előírása alóli mentesség 1997. júniusában lejár. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
60. **„Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”:** Ezt az intézkedést 1997. áprilisában hozták, és a kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
61. **„Eszköz swap, 1997. szeptember”:** Az eszköz swap egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. szeptemberében hajtottak végre. Az intézkedés 1997. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
62. **„Tőkeemelés, 1997. június”:** A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. júniusában hajtottak végre. Az intézkedés 1997. júniusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
63. **„Alárendelt kötvény, 1997. december”:** Ezt az intézkedést 1997. decemberében hozták, és a kötvényeket 1999. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
64. **„Tőkeemelés, 1998. május”:** A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1998. májusában hajtottak végre. Az intézkedés 1998. májusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

65. **„Tőkeátcsoportosítás, 1998. december“:** A tőkeátcsoportosítást 1998. decemberében hajtották végre. Az intézkedés 1998. decembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
66. **„Portfóliótisztítás, 1998. december“:** Ezt az intézkedést 1998. decemberében hozták, és a kötvényeket 2001. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
67. **„Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április“:** A hitelezési és befektetési korlátok alóli mentesség 2000. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
68. **„A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november“:** A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése 2001. végén lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
69. **„Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október“:** A nyitott devizapozíció korlátja alóli felmentés 2002. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
70. **„Kizárólagosság a diákhiteltek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember“:** A diákhiteltek folyósításához szükséges számlanyitásra szóló kizárólagosság 2003. januárjában megszűnt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
71. **„Kártérítés, 2003. október“:** A magyar kormány a Postabank privatizációja keretében a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül kártérítést kínált a vevőnek a Postabank ellen felmerülő esetleges, meghatározott vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
72. A 38. pontban említett *esetleges peresített követelésekre* szóló kártérítés a bejelentésben megjelölt három, világosan meghatározott tételre korlátozódik. Ezek a tételek egyedi követelések, amelyek a következő jellemzőkkel bírnak: i. olyan eseményekhez kötődnek, amelyek a garancia megadásának időpontját megelőzően történtek; ii. egy vagy több meghatározott személy kezdeményezte, vagy kezdeményezheti, iii. a magyar állam korlátozott és előre meghatározott pénzügyi kötelezettségét eredményezhetik, iv. csak a meghatározott tárgyra, illetve tárgyakra vonatkoznak; és v. csak egy adott határidőn belül indíthatók. Mivel a követelések ismertetése és bejelentése a csatlakozás előtt megtörtént, további követelések ezen a címen nem nyújthatók be, az esetleges peresített követelésekre szóló kártérítés a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
73. A 38. pontban említett *ismeretlen követelésekért járó kártérítés* a részvényvásárlási megállapodás külön rendelkezése. A csatlakozás időpontjában létezett ugyan néhány meghatározott, ezen rendelkezés alá tartozó tétel, ez a kártérítés azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a csatlakozásig világosan meghatározott követeléseken túl további követelések merülhessenek föl. Ezen az alapon a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében a Magyar Köztársaság maximális kötelezettségét korlátozó teljes felső határ ellenére ennek a kártérítésnek a vonatkozásában a kockázat nincs megfelelő mértékben meghatározva és azonosítva. Amiatt, hogy nincsenek feltüntetve az olyan egyedi peresített eljárások vagy jogviták, amelyek ezen kártérítés alapján jövőbeli kifizetéseket eredményezhetnek, valójában nem lehet az ilyen kifizetéseket a csatlakozást megelőzően azonosított konkrét eseményekhez kötni. Következésképpen a Postabanknak nyújtható támogatás köre és összege a jövőben változhat, azt jelenleg nem lehet meghatározni. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tehát a csatlakozást követően is *alkalmazandónak* minősül.

1.4. Következtetések

74. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a következő intézkedések a csatlakozást követően nem minősülnek *alkalmazandónak*: „Alárendelt kötvények, 1995. április“, „Tőkeemelés, 1995. szeptember“, „Alárendelt kötvények, 1996. március“, „Alárendelt kötvények, 1996. július“, „Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március“, „Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április“, „Eszköz swap, 1997. szeptember“, „Tőkeemelés, 1997. június“, „Alárendelt kötvények, 1997. december“, „Tőkeemelés, 1998. május“, „Tőkeátcsoportosítás, 1998. december“, „Portfóliótisztítás, 1998. december“, „Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április“, „A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november“, „Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október“, „Kizárólagosság a diákhiteltek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember“, „Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október“.

75. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az „Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október” a csatlakozást követően is *alkalmazandó*, ezért vizsgálni fogja, hogy a kártérítés állami támogatást jelent-e, és amennyiben igen, értékeli annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

2. Állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

Állami forrásokon keresztül biztosított egyedi előny

76. Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatás áll fenn, amikor valamely tagállam által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott támogatás bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

77. A magyar hatóságok állítása szerint a magyar kormány a Postabank privatizációja keretében minden ajánlattevőnek ugyanazokat a javasolt szerződéses feltételeket ajánlotta, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.

78. A Támogatásokat Vizsgáló Irodának a bejelentésben szereplő állítása szerint a Postabank privatizációja teljesítette a Bizottság által a nyitott, átlátható és megkülönböztetésmentes pályázati eljárások lebonyolítására megállapított feltételeket. A pályázati eljárás eredményeként a Postabankot a legmagasabb ajánlatot tevő pályázónak adták el. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda azt állítja, hogy az eladó részéről per esetére nyújtott kártérítés szabványos feltétel a kereskedelmi adásvételi szerződésekben, és megállapította, hogy a kártérítés nem jelent támogatást, hiszen a magánszektorban működő gondos piaci szereplő hasonló körülmények között hasonló kötelezettséget vállalna. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda ezen az alapon fenntartja, hogy a Postabank privatizációjával összefüggésben biztosított kártérítés kiállja a magánbefektetői próbát.

79. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állam a kártérítésnyújtással olyan költségeket vállalt át, amelyeket egyébként a bank viselt volna. A Bizottság megjegyzi, hogy a kártérítés a magyar hatóságok részéről elhatározott és a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó intézkedést jelentette. Következésképpen amikor a magyar hatóságok magatartása a magánszektor piaczgazdasági befektetői próbája tükrében kerül vizsgálatra, a kártérítés nem ítélt meg elszigetelten, a korábbi beavatkozásoktól elkülönítve.

80. A Postabanknak az állam által 1998. decemberében végrehajtott feltőkésítésének ⁽¹⁾ a célja az volt, hogy felkészítse a Postabankot a szerkezetátalakításra és a magánosításra. A magyar hatóságok a privatizációt az életképesség helyreállítása szempontjából alapvetően fontos követelménynek tekintették. A részben pénzügyi, részben szabályozási ⁽²⁾ támogatási intézkedések a későbbiekben is fenntartották a bank működőképességét és lehetővé tették a privatizációt.

81. Ezek között a körülmények között a Postabank átalakítása érdekében hozott intézkedések piaci megfelelőségének az állami támogatások szempontjából való megítéléséhez a beavatkozások összességét kell figyelembe venni. Az állam által viselt költségek (és a Postabank által ebből következően élvezett gazdasági haszon) számításának ki kell terjednie a magyar hatóságok által a bank mérlegének az értékesítést megelőző „megtisztítására” csakúgy, mint az értékesítés keretén belül hozott intézkedésekre.

82. Ennek megfelelően a Bizottság az adott esetben úgy véli, hogy valamennyi intézkedést figyelembe kell venni, kezdve a Postabank szerkezetátalakításra és privatizációra való felkészítést célzó, 1998 végén végrehajtott tőkeemelésétől ⁽³⁾, a privatizációig elfogadott intézkedéseken keresztül a bank értékesítésének keretében elhatározott intézkedésekig (az érintett intézkedések részletes ismertetését illetően lásd ezen határozat 1. táblázatát és III. szakaszát).

1. táblázat: A Postabank javára hozott intézkedések

Tétel	Dátum	Összeg
Tőkeemelés	1998. december	152 milliárd forint
Portfóliótisztítás	1998. december	Gazdasági kihatás nélkül ⁽¹⁾
A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése	2001. november	2,7 milliárd forint ⁽²⁾
Privatizációs eladási ár	2003. október	101,3 milliárd forint
Negatív ár		53,4 milliárd forint ⁽³⁾

⁽¹⁾ A magyar hatóságok állítása szerint a tranzakció árkialakítása alapján az intézkedésnek nem volt a Postabankra kihatása.

⁽²⁾ Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkeemelési mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás értelmében az állam felé fennálló kötelezettségét.

⁽³⁾ A negatív árba nem tartozik a kártérítési megállapodás.

83. A Bizottság megjegyzi, hogy az életképesség privatizáción keresztüli helyreállításának 1998 óta soha nem volt feltétele a „pozitív” ár megvalósítása a magyar kormány számára. Ezt megerősítik egy jövőbeli eladási célár pontos meghatározásának hiányában bevezetett intézkedések. Valójában a 2003-as értékesítés során elért „jó”-nak tekintett ár sem volt elegendő a ténylegesen felmerült költségek és a vállalt kockázatok fedezésére. Az érintett intézkedések összegződésének eredményeként az értékesítésnél hozzávetőlegesen 53,4 milliárd forint teljes negatív ár keletkezett.

⁽¹⁾ 1155. számú kormányhatározat/1998.XII.9.

⁽²⁾ Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól (1999. április), felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól (2001. október) és a diákhitelk folyósításához szükséges számlanyitásra vonatkozó kizárólagosság (2001. szeptember).

⁽³⁾ A Magyar Köztársaság Pénzügyminisztériumának 1999. február 23-i kezességvállalásának levélje Jonathan Faull igazgató részére, DG IV, 2-3. o.; A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény módosítása, 6. bekezdés (11); Az Európai Bizottság ellenőrző jelentése: 1999. évi éves jelentés Magyarország előrehaladásáról a csatlakozás felé, 20. o.

84. A magánbefektetői próba szerint azt szükséges vizsgálni, hogy egy állami befektetőhöz hasonlítható méretű magánbefektető ahhoz hasonló körülmények között, mint amelyek abban az időpontban fennálltak, amikor a Postabank szerkezetátalakításának szükségessége felmerült, nyújtott volna-e a fentiekben említett összegben tőke- vagy egyéb pénzügyi támogatást, ideértve a privatizációs szerződésben kínált kártérítést is. Bár annak a magánbefektetőnek a magatartásának, akivel a gazdaságpolitikai célokat követő állami befektető beavatkozását össze kell vetni, nem feltétlenül kell megfelelnie egy olyan átlagos befektető magatartásának, aki viszonylag rövid időn belüli nyereség realizálásának céljából valósít meg tőkekihelyezést, mégis legalább egy olyan magánholding-társaságra vagy magán vállalkozási csoportra jellemzőnek kell lennie, amelyik strukturális – általános vagy ágazati – politikát folytat és amelyet a hosszú távú nyereségesség kilátása vezérel ⁽¹⁾.
85. A piacgazdasági magánbefektető elvével összhangban rendes piaci feltételek mellett működő rationális befektető tisztán kereskedelmi alapon nem nyújtott volna hozzájárulást, illetve nem tett volna pénzügyi vállalat egy gyengélkedő banknak, ha nem lettek volna konkrét és ésszerű várakozásai azt illetően, hogy azt olyan áron tudja értékesíteni, amely meghaladja a bankba injektált pénzeszközök összességét és az ebben a tekintetben (bármilyen formában) felmerülő kötelezettségeket. Amint azt az Európai Bíróság egyik nemrégiben hozott határozatában kimondja, „annak megállapításához, hogy [vállalkozás] privatizációja magában foglal-e állami támogatással kapcsolatos elemeket, azt kell megvizsgálni, hogy a közsférát irányító testületekhez hasonlítható méretű magánbefektető hasonló körülmények között vállalt-e volna hasonló arányú tőkehozzájárulást a vállalkozás értékesítésével kapcsolatban vagy inkább a felszámolása mellett döntött volna” ⁽²⁾.
86. Továbbá, ahogy arra az Elsőfokú Bíróság egy másik közelmúltbeli ügyben rávilágított, „rendes körülmények között egy magánbefektető nem elégszik meg csupán azzal a ténnyel, hogy egy befektetés nem okoz a számára veszteséget, illetve csak korlátozott mértékű nyereséget termel. Befektetésével az adott körülményeknek megfelelően, valamint rövid-, közép- és hosszú távú érdekeinek kielégítése szerint a lehető legnagyobb méltányos megtérülést igyekszik elérni még akkor is, ha olyan vállalkozásba fektet, amelynek már részvényese” ⁽³⁾.
87. Amint arra az Európai Bíróság egy másik ügyben rámutatott, „strukturális politikát követő és a hosszú távú életképesség kilátása által vezérelt magánbefektető ésszerűen nem engedheti meg magának, hogy több évről folyamatosan veszteséget követően olyan tőkehozzájárulást tegyen, amely nemcsak hogy gazdasági értelemben költségesebbnek bizonyul, mint az eszközök értékesítése, hanem ráadásul a vállalkozás értékesítéséhez kapcsolódik, ami még a hosszú távú nyereség reményét is megszünteti” ⁽⁴⁾.
88. Ezért úgy tűnik, hogy a magyar állam olyan pénzeszközöket biztosított a Postabanknak és olyan kártérítést kínált, amelyet magánbefektető rendes körülmények

között, tisztán kereskedelmi feltételek alkalmazása mellett, politikai, valamint társadalmi-gazdasági természetű megfontolásokat figyelmen kívül hagyva nem biztosított volna. Valójában, ahogy azt a Bíróság határozataiban következetesen kimondta, egyértelmű megkülönböztetést kell tenni azon köteleességek között, amelyeket az államnak egy vállalat részvénytőke-tulajdonosaként, illetve közhatóságként vállalnia kell ⁽⁵⁾.

89. A Bizottság által jelenleg vizsgált intézkedések összességét a bank leendő privatizációja figyelembevételével hozták és hajtották végre; ez tehát minden hosszú távú nyereséggel kapcsolatos reményt kizár. Így tehát egy magánbefektető csak azért döntött volna a vállalat felszámolása helyett a szerkezetátalakítás mellett, ha a szerkezetátalakítási célból a bankba fektetett pénzeszközök teljes összegénél magasabb eladási árra számíthat. A magyar kormány azonban semmivel sem támasztotta alá azt, hogy ilyen várakozás az adott időpontban létezett volna, főleg nem, hogy az konkrét és hitelt érdemlő adatokon alapult volna.
90. A fenti megfontolások alapján úgy tűnik, hogy az 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott állami intézkedések összessége, amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés is, nem állja ki a magánbefektető próbáját. Úgy tűnik tehát, hogy az intézkedések részét képező, ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami forrásokon keresztül előnyt biztosít egy adott vállalkozás számára.

A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

91. 2003 végén a Postabank a hetedik legnagyobb bank és egyben egy jelentős lakossági bank Magyarországon, amely a harmadik legnagyobb – 113 fiókból álló – országos hálózattal rendelkezik, és amely a szolgáltatásait 3 200 postahivatalban is kínálja. A szóban forgó intézkedések idejének teljes tartama alatt zajlott kereskedelem Magyarország és az EU között, ideértve a magyar bankágazatban működő jelentős számú EU-s bankot is. A Postabank tehát olyan piacon működik, ahol zajlik a tagállamok között kereskedelem. Ha a Postabankot felszámolás alá vonták volna, az adott időszakban Magyarországon befektetéseket kereső más európai bankok kétségkívül képesek lettek volna megszerezni azt az üzleti tevékenységet, amit a Postabank vélhetően elveszített volna. Mindezek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kártérítési kikötés torzíthatja a versenyt és hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.
92. Úgy tűnik tehát, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, amely része a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedéseknek, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez.

⁽¹⁾ C-305/89. ügy, Bizottság kontra Olaszország [1991] ECR I-01603, 19–20. bekezdés.

⁽²⁾ C-334/99. ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 133. bekezdés.

⁽³⁾ T-228/99 és T-233/99 egyesített ügyek, WestLB [2003] ECR II-435, 314. és 335. bekezdés.

⁽⁴⁾ Lásd C-278-80/1992 egyesített ügyeket, Spanyolország kontra Bizottság, [1994] ECR I-4103, 26. bekezdés; lásd még a T-152/99 ügyet, HAMS kontra Bizottság [2002] ECR II-3049, 125–132. bekezdés.

⁽⁵⁾ C-334/99 ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 134. bekezdés.

3. Eltérések az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján

93. Az ideiglenes eljárás alapján a Bizottságnak csak azon támogatási intézkedések tekintetében rendelkezik eljárás indítására vonatkozó jogkörrel, amelyek a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősülnek.
94. A bejelentett, ismeretlen követelésekért járó kártérítés a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősül, és úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez. A Bizottságnak tehát az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében összeegyeztethetőségi vizsgálatot kell indítania. Tekintve, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés a magyar hatóságok által a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések összességének része, a Bizottság összeegyeztethetőségi vizsgálatának figyelembe kell vennie az ebben az összefüggésben hozott különböző állami intézkedéseket.
95. Fontos azonban megjegyezni, hogy jöllehet az 1998. december óta hozott valamennyi intézkedést az állami támogatás meglétének és a „csatlakozást követően is alkalmazandó” intézkedések összeegyeztethetőségének vizsgálata céljából összességében vizsgálják, a Bizottság jogköre alapján indítható eljárások az utóbbi intézkedésekre korlátozódnának.
96. Úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében szereplő mentességek erre az esetre nem vonatkoznak, mert a támogatási intézkedések egyrészt nem szociális jellegűek, másrészt nem is magánszemély fogyasztóknak nyújtják őket, nem természeti csapások vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítását szolgálják, és nem is a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Németország felosztása által érintett egyes területek gazdaságának nyújtott támogatásáról van szó. A további mentességeket az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a), b) és c) pontja rögzíti.
97. A támogatás elsődleges célja egy nehéz helyzetben levő vállalkozás hosszú távú életképességének helyreállítása. A magyar hatóságok az intézkedéseket egy gyengélkedő bank átalakítását célzó szerkezetátalakítási támogatásként jelentették be. Az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján a Bizottság engedélyezhet az egyes gazdasági ágazatok fejlődését előmozdító állami támogatást, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

3.1. Intervenció és szerkezetátalakítási iránymutatások

98. Az intervenció és szerkezetátalakítási támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti összeegyeztethetőségi feltételeit a közösségi iránymutatások rögzítik. A nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami

támogatásokról szóló jelenlegi közösségi iránymutatások⁽¹⁾ (2004-es iránymutatások) 2004. október 10-én léptek hatályba. Az ezen iránymutatások közzététele előtt nyújtott támogatásokra vonatkozóan a nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló előző közösségi iránymutatások⁽²⁾ (1999-es iránymutatások) rögzítik azokat a feltételeket, amelyek mellett az ilyen támogatás összeegyeztethetőnek minősül⁽³⁾.

99. A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedéséről 2001. novemberében született döntés, a részvényvásárlási megállapodást (amely tartalmazza a kártérítési rendelkezést, nevezetesen az itt vizsgált ismeretlen követelésekért járó kártérítést) pedig 2003. október 20-án írták alá. A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések vizsgálatára az 1999-es iránymutatások vonatkoznak.

3.2. Mentőöv

100. Az iránymutatásokban szereplő meghatározás szerint a mentőöv olyan intézkedéseket jelent, amelyek ideiglenesen fenntartják egy cég helyzetét, amelynek pénzügyi helyzetében számottevő romlás mutatkozik. Általában véve ezeknek az intézkedéseknek az időtartama nem lépheti túl a hat hónapot. Mivel a vizsgált intézkedések hat hónapot meghaladó időtartamra terjednek, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vizsgált támogatás az iránymutatások értelmében nem minősül mentőövnök.

3.3. Szerkezetátalakítási támogatás

101. A szerkezetátalakítási támogatási intézkedések összeegyeztethetőségének az 1999-es iránymutatások értelmében végzett vizsgálatok a következő feltételeknek kell teljesülniük: életképesség helyreállítása, minimálisra szorító támogatás, valamint a verseny indokolatlan torzulásának elkerülése.

Egy cég jogosultsága

102. Az 1999-es iránymutatások szerint egy cég akkor van nehéz helyzetben, ha saját forrásaiból, a szükséges pénzeszközök részvényesek bevonásával történő előteremtésével, illetve kölcsönfelvétellel nem képes talpra állni.
103. A Postabank megalapítása óta nem rendelkezett elegendő tőkével, és 1997–98-ban súlyos gondokkal küzdött. 1997. áprilisában néhány nap leforgása alatt a betétesek hozzávetőlegesen 70 milliárd forintot vontak ki, ezt követően került sor a bank óriási veszteségeinek nyilvánosságra hozatalára, így a bankot az azonnali likviditáshiány fenyegette. A Postabanknak már ezt megelőzően is régóta nehézségei voltak, de ezek csak 1997–1998-ban váltak igazán láthatóvá. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Postabank az adott időpontban állami beavatkozás nélkül képtelen lett volna talpra állni.

⁽¹⁾ HL C 211., 2004.10.1., 2. o.

⁽²⁾ HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

⁽³⁾ Lásd a 2004-es iránymutatások 104. bekezdését.

104. Azt a támogatást azonban, amit az ismeretlen követelésekért járó kártérítés jelent, 2003-ban nyújtották. A magyar hatóságok állítása szerint „a Postabank jó pénzügyi egészségben levő, életképes vállalkozás volt, amikor a kormány megerősítette a bank privatizációja iránti szándékát”⁽¹⁾ 2003-ban.
105. A Bizottság a magyar hatóságok által benyújtott információ alapján megjegyzi, hogy a bank tőkeszerkezete és helyzete 2002-ben stabilizálódott. A bank tőkéje a műveletekhez elegendő volt és megfelelt a vonatkozó törvényi és szabályozási követelményeknek (a tőkeegyelelősségi mutató 2002-ben 9,34 %, 2003-ban 10,35 %⁽²⁾ volt). A jövedelmezőség 2001-ben és 2002-ben lassan javult, bár továbbra is viszonylag gyenge. 2003-ban a bank 20,6 millió eurós veszteséget könyvelt el⁽³⁾. Ez azonban elsősorban a szerkezetátalakítási és integrációs költségeknek tudható be, ami ennek megfelelő befolyással volt a végső eredményre. 2003-ban a nettó kamathozam 16,7 %-kal nőtt, noha a Postabank költség/jövedelem aránya még így is a magyar nagybancok átlaga fölött volt.
106. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak abban a tekintetben, hogy a privatizáció idején további szerkezetátalakítási támogatásra lett volna szükség.
107. A Bizottság megítélése szerint a Postabank 1997-ben és 1998-ban nehéz helyzetben levő vállalat volt. A fentiekben kifejtett okoknál fogva azonban a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a Postabank 2003-ban is nehéz helyzetben levő vállalatnak minősült volna, akkor, amikor a kártérítés nyújtására sor került, és hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem szükséges lett volna a bank szerkezetátalakításához.
- Az életképesség helyreállítása
108. Ahhoz, hogy a szerkezetátalakítási támogatás az iránymutatások értelmében összeegyeztethetőnek minősüljön, a szerkezetátalakítási tervnek tartalmaznia kell a hosszú távú életképesség ésszerű időtartamon belüli helyreállításához és a cég szanálásához szükséges eszközöket. Ennek a jövőbeli működési feltételek reális feltételezésére kell alapulnia.
109. Jóllehet az intézkedések vizsgálata utólagosan történik, a Bizottságnak azt a helyzetet kell vizsgálnia, amikor a támogatás odaítélésére sor került, és mérlegelnie kell, hogy abban az időpontban a helyreállítás megvalósítható volt-e.
110. A kártérítés a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó láncszemet jelentette. A magyar hatóságok által a bejelentés részeként benyújtott szerkezetátalakítási terv az állam által a Postabank javára hozott intézkedéseket 1994–2001 közötti időszakban három szakaszban ismerteti.
111. A Bizottság megjegyzi, hogy a magyar hatóságok ismeretében az intézkedések, bár ugyanazt, a Postabank szerkezetátalakítását és privatizációját célozzák, egymással össze nem függőnek is tekinthetők. Úgy tűnik, hogy a Postabankot illető állami részvételt az *ad hoc* intézkedések jellemzik, amelyek – bár részét képezik a beavatkozások sorozatának – önálló választ nyújtottak a Postabank egyes nehézségeire azok felmerülésekor. Ennek az is az oka, hogy a Postabank veszteségei az eredeti várakozásokhoz képest magasabbak voltak. A hatalmas veszteségeket feltáró 1998-as pénzügyi vizsgálatot követően a bank az összeomlás szélén állt. Így a Postabank helyzetének rendezéséhez, valamint életképessége biztosításához további intézkedések szükségesek merültek fel. A kormány először feltőkésítéssel avatkozott be, miáltal a bank 99,9 %-os részvénytulajdonosává vált, majd a privatizációra való felkészítés érdekében támogatta a banknak az újonnan kinevezett vezetés alatt végzett szerkezetátalakítását. Egy 2001-es megírt privatizációs kísérletet követően a Postabank privatizációjára végül 2003-ban került sor, amikor a kormány eladta 99,9 %-os részesedését az Erste Banknak.
112. A magyar hatóságok által benyújtott szerkezetátalakítási terv a Postabank privatizációját progresszíven elfogadott intézkedések utólagos leírásának és elemzésének tűnik. A Bizottságnak ezért kétségei vannak azt illetően, hogy 1998-ban létezett a Postabank szerkezetátalakítására vonatkozó egységes és összefüggő terv, amelynek részét képezte a kártérítés.
113. Kétséges továbbá az is, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés megfelel az „egyszerűség” feltételének, tekintettel arra, hogy más intézkedéseket jóval a privatizáció előtt hoztak meg.
114. Ezenfelül a magyar hatóságok állítása szerint a Postabank életképes és pénzügyi szempontból egészséges volt, ezért joggal lehet érvelni, hogy további szerkezetátalakítási támogatásra nem volt szükség. Amennyiben ez a helyzet, akkor úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés mesterséges előnyt biztosít egy már életképes vállalatnak.
115. A Bizottságnak a fenti megfontolások alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy szerkezetátalakítási terv körén belül nyújtott, az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem teljesíti az 1999-es iránymutatásokban rögzített összeegyeztethetőségi feltételeket.
- Minimálisra szorítókozó támogatás
116. A támogatás összegét és intenzitását szigorúan a cég szerkezetátalakítását lehetővé tevő s minimumra kell korlátozni. Elvárás továbbá, hogy a támogatás kedvezményezettjei saját forrásból vagy külső kereskedelmi finanszírozás útján számottevően hozzájáruljanak a szerkezetátalakításhoz.

⁽¹⁾ A magyar hatóságok bejelentése, A Postabank privatizációja, 2003, 97. bekezdés, 19. o.

⁽²⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

⁽³⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

117. Annak biztosítása céljából, hogy a Postabank hozzájáruljon saját szerkezetátalakításának költségéhez, az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben 931 millió forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit.
118. 2003. júliusában kormányhatározat⁽¹⁾ hatalmazta fel a Pénzügyminisztériumot a konszolidációs megállapodás 2003. december 31-i megszüntetésének megszervezésére és a részvényvásárlási megállapodásban olyan rendelkezések kikötésére, miszerint amennyiben egyes befektetéseket úgy értékesítenek, hogy az értékvesztés meghaladja az 500 millió forintot, a Postabank az eszközadásból származó nyereség egy adott százalékát átutalja az ÁPV Rt.-nek.
119. Ebben a stádiumban a Bizottságnak nem áll a rendelkezésére információ az új tulajdonos által viselt szerkezetátalakítási költségekről. A Postabank megvásárlója, az Erste Bank által tett hozzájárulásokat illetően a Bizottság megjegyzi, hogy egy 2003-ban lebonyolított versenypályázatot követően a benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank ajánlotta és fizette a legmagasabb, 101,3 milliárd forintos árat. Tekintve azonban a Postabank számára a privatizációra való felkészítés érdekében nyújtott támogatást, az értékesítés számottevő, mintegy 53,4 milliárd forintos negatív árat eredményezett.
120. Továbbá, a magyar hatóságok által biztosított információ alapján a Postabank tőkemegfelelőségi mutatója 1998-ban 17,42 %, 1999-ben 11,3 %, 2000-ben 15,68 %, 2001-ben 11,05 %, 2002-ben 9,34 %, 2003-ban pedig 10,35 %⁽²⁾ volt. A tőkemegfelelőségi mutatók magasnak tűnnek, és azt látszanak jelezni, hogy a Postabanknak nyújtott támogatás nem korlátozódott a minimálisra.
121. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a támogatás a minimálisra szorítkozott, és hogy a támogatás kedvezményezettje számottevően hozzájárult a Postabank teljes szerkezetátalakítási költségeihez.
- A verseny indokolatlan torzulásának elkerülése
122. Az iránymutatások értelmében további feltételt jelent az, hogy intézkedéseket kell hozni a konkurenciára gyakorolt kedvezőtlen hatások a lehető legnagyobb mértékű ellensúlyozására.
123. A magyar hatóságok állítása szerint a szerkezetátalakítási terv keretén belül megvalósított intézkedéseket a Postabank nem használta agresszív hitelpolitika folytatására, tevékenységei bővítésére, piaci részesedése növelésére, illetve új tevékenységek finanszírozására, továbbá a bank piaci részesedésének alakulása hanyatlást, illetve stagnálást mutat (a teljes eszközállományhoz viszonyított aránya az 1998-as 5,7 %-ról 2002-re 3,7 %-ra esett).
124. A magyar hatóságok állítása szerint a racionalizálási program eredményeként a Postabank-hálózat fiókjainak számát 134-ről (1998) 2003 végére 111-re csökkentették, az alkalmazottak számát pedig, ami 1998-ban 2 500 volt, 2003-ra 1 600-ra faragták le.
125. Az iránymutatások értelmében a vállalat megfelelő piacon, illetve piacokon való jelenlétének kötelező korlátozása vagy csökkentése a konkurencia javát szolgáló ellensúlyozó tényezőt jelent, amelynek arányban kell lennie a támogatás torzító hatásaival, nevezetesen a cég viszonylagos jelentőségével a megfelelő piacon vagy piacokon⁽³⁾.
126. A Bizottság a fiókhálózat és a leányvállalatok racionalizálását a bank rendes racionalizálási programja részének tekinti. A magyar hatóságok nem tájékoztattak olyan intézkedésekről, amelyek a szerkezetátalakításhoz szükségesen túlmutatnak, és amelyeket a támogatás által okozott versenytorzulás ellensúlyozásának lehetne tekinteni. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a privatizációt követően a fiókhálózat bővítését célzó és egyéb beruházásokat terveztek, ezért a kártérítés a vevő terjeszkedési stratégiáját látszik elősegíteni és támogatni. A Bizottságnak komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a bank rendes racionalizálása az állami támogatási intézkedések által okozott versenytorzulások megfelelő kezelésére alkalmas, ellensúlyozó intézkedésnek tekinthető.
127. Annak megállapításához, hogy a lehetséges ellensúlyozó intézkedések arányosak-e a támogatás által okozott versenytorzulással, a támogatás összegét kell figyelembe venni. A vizsgált esetben hatalmas összegű pénzügyi támogatást – amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés – és számottevő szabályozási támogatást nyújtottak a Postabank javára.
128. Ezen túlmenően a magyar hatóságok a Postabank szerkezetátalakításával összefüggésben olyan intézkedéseket is hoztak, amelyek a Postabank országos piaci helyzetét voltak hivatottak megerősíteni. A Posta az elmúlt 15 évben kulcsfontosságú partnert és elosztási csatornát jelentett a Postabank számára. 2002. decemberében a Postabank 10 éves stratégiai együttműködési megállapodást kötött a Postával elsősorban új banki termékek és szolgáltatások közös fejlesztésére és értékesítésére, szervezeti és üzleti szinergiák kiaknázására, a lakossági betétek volumenének növelésére és a nyereség közös növelésére.

⁽¹⁾ 2165/2003 (VII.22) kormányhatározat.

⁽²⁾ A Postabank előzetes pénzügyi adatai.

⁽³⁾ Az 1999-es iránymutatások 37. bekezdése.

129. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabank és a Posta közötti stratégiai együttműködési megállapodás teljes mértékben kereskedelmi jellegű és a Postabank a Postánál nem élvez kizárólagosságot a banki termékek és szolgáltatások fejlesztése és értékesítése tekintetében. A hatóságok valójában azzal érvelnek, hogy a Postán keresztül az OTP Bank termékeit és szolgáltatásait, valamint az államkötvényeket is árusítják.
130. A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a stratégiai együttműködési megállapodásban a következő szerepel (8. o., 10–11. bekezdés): „[...]”.
131. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a stratégiai együttműködési megállapodás, amely része a magyar hatóságok által tett szerkezetátalakítási lépéseknek, erősíti a Postabank versenyhelyzetét a magyar piacon és előnyt biztosít a számára a közösen fejlesztett új termékek postai értékesítésére biztosított kizárólagosság révén.
132. Ebből következően a Bizottságnak a benyújtott információ alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által a 82. pontban említett támogatási elemekkel támogatott szerkezetátalakítási intézkedések, ideértve az ismeretlen követelésekért járó kártérítést, megfelelő ellensúlyozó intézkedést jelentenek.

Következtetés

133. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem nem teljesíti a szükséges feltételeket ahhoz, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott kivétel alkalmazható legyen.

4. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése

134. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy:

„A XIIa. mellékletben foglalt pénzügyi szolgáltatások tekintetében ez a Megállapodás nem csorbítja a felek jogát, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek szükségesek a fél monetáris politikájának folytatásához vagy óvatossági alapon a befektetők, a pénzüsszeget elhelyezők, a kötvény-birtokosok vagy más olyan személyek védelméhez, akikkel szemben letéteményesi kötelezettség áll fenn vagy pedig a pénzügyi rendszer stabilitásának és egészséges működésének biztosításához. Ezek az intézkedések saját vállalatokhoz és állampolgárokhoz viszonyítva nem tesznek megkülönböztetést a másik fél vállalataival és állampolgáraival szemben.”

135. A Bizottságnak erős kétségei vannak azt illetően, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése

a jelen esetben alkalmazható a Postabank javára nyújtott intézkedések igazolására.

136. A Bizottságnak emellett azzal kapcsolatban is komoly kétségei vannak, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése egyáltalán alkalmazható-e állami támogatási intézkedésekre, hiszen az az Európai Megállapodás „letelepedési fejezetének” részét képezi, míg az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések az Európai Megállapodás 62. et seq. cikkében szerepelnek.
137. A Bizottságnak továbbá kétségei vannak azt illetően, hogy az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdésében rögzített feltételek teljesülnek. Az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a monetáris politikát illető vagy prudenciális alapon engedélyez intézkedéseket. Hangsúlyozni kell, hogy az adott időpontban nem volt általános bankválság Magyarországon. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezzel a lehetséges intézkedések egy pénzügyi felügyeleti hatóság által hozott, általános alkalmazási körrel bíró intézkedésekre korlátozódnak.
138. A Bizottságnak mindenképpen komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések, amelyek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, szükségesek voltak az ezen rendelkezésben jelölt célok eléréséhez.

V. Következtetés

A Bizottság ennek megfelelően a következőképpen határozott:

- a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, a Magyar Köztársaság által a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontja értelmében az ideiglenes eljárás alapján bejelentett alábbi intézkedései a csatlakozást követően nem alkalmazandók: „Alárendelt kötvények, 1995. április”, „Tőkeemelés, 1995. szeptember”, „Alárendelt kötvények, 1996. március”, „Alárendelt kötvények, 1996. július”, „Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”, „Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”, „Eszköz swap, 1997. szeptember”, „Tőkeemelés, 1997. június”, „Alárendelt kötvények, 1997. december”, „Tőkeemelés, 1998. május”, „Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”, „Portfóliótisztítás, 1998. december”, „Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”, „A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”, „Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”, „Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”, „Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október”.

- Az „Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október” a csatlakozást követően is alkalmazandó. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami támogatást jelent, és a Bizottságnak komoly kétségei vannak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

A fenti megfontolások fényében a Bizottság a csatlakozási okmány IV. melléklete 3 szakasza (1) bekezdésének c) pontja (2) és (3) bekezdése, valamint az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárások alapján eljárva kifogást emel, hivatalos vizsgálati eljárást indít, és felszólítja a Magyar Köztársaságot, hogy ezen levél kézhezvételének időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be az észrevételeit, amelyek segíthetik a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, ismeretlen követelésekért járó kártérítési intézkedés kivizsgálását.

A Bizottság kéri az Önök hatóságait, hogy a levél másolatát azonnal továbbítsák a támogatás lehetséges kedvezményezettjei részére.

A Bizottság felhívja a Magyar Köztársaság figyelmét, hogy az érdekelt feleket tájékoztatni fogja ezen levélnek és annak érdemi összefoglalásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele útján. A Bizottság az EFTA-tagországok közül az EGT-megállapodást aláíró országokban működő érdekelt feleket is értesíti az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* EGT-kiegészítésében közzétett közlemény útján, valamint ezen levél másolatának megküldésével az EFTA Felügyeleti Hatóságát. A Bizottság felhívást intéz minden érdekelt félhez, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.

Povolení státních podpor v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES**Případy, k nimž Komise nevznáší námitku**

(2005/C 68/04)

(Text s významem pro EHP)

Datum přijetí rozhodnutí: 2. února 2005**Členský stát:** Nizozemsko**Podpora č.:** N 574/2004**Název:** Osvobození vybagrovaného bahna od daně z odpadu**Cíl (odvětví):** Ochrana životního prostředí, infrastruktura vodní dopravy**Právní základ:** Artikel 17, eerste lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag**Rozpočet:** Cca 75 milionů EUR (odhad pro rok 2004)**Doba trvání:** Neomezena**Další informace:** Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno nahttp://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Udělení licence pro širokopásmové rádiové frekvence v systému P-MP (bod – mnoho bodů)**Postupy pro udělení licencí pro síť širokopásmové rádiové frekvence v systému P-MP (bod – mnoho bodů)**

(2005/C 68/05)

„Ministero delle Comunicazioni della Repubblica Italiana“ (Ministerstvo komunikací Italské republiky), „Direzione Generale per i Servizi di Comunicazione Elettronica e di Radiodiffusione“ (Generální ředitelství pro služby elektronické komunikace a rádiového vysílání) tímto vyhlašuje, že řízení pro udělení licencí pro síť širokopásmové rádiové frekvence v systému P-MP bylo uveřejněno ve vyhlášení v Úř. věst. „Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana“ pod č. 45 ze dne 24. února 2005, „Parte seconda“ (část II), „Foglio delle Inserzioni“ (klasifikovaný oddíl), v souladu s rokováním č. 195/04/CONS ze dne 23. června 2004 úřadu „Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni“.

Licence pro pokrytí geografických oblastí každé příslušné k území, které je pokryté individuálním italským regionem nebo autonomní provincií Trento a Bolzano, jsou dostupné pro:

- a) rozsah zdrojů v pásmu 24,5 – 26,5 GHz: toto obsahuje individuální bloky, které jsou rovny 56 MHz pro každou část sdruženého spektra, které může být použito v částech ne větších než 28 MHz a jsou dostupné pro každé geografické pokrytí oblastí v počtu specifikovaném zde:

6: Abruzzo, Basilicata, Calabria, Friuli Venezia Giulia, Valle d'Aosta;

5: Campania, Emilia Romagna, Lazio, Lombardy, Marche, Molise, Piemont, Puglia, Sardinia, Sicily;

4: autonomní provincie Bolzano, Liguria, Tuscany, autonomní provincie Trento;

3: Veneto;

- b) rozsah zdrojů v pásmu 27,5 – 29,5 GHz: toto obsahuje individuální bloky, které jsou rovny 112 MHz pro každou část sdruženého spektra, které může být použito v částech ne větších než 28 MHz; pro každé geografické pokrytí oblastí jsou dostupné dvě.

Musí být umožněno, aby uplynulo 40 kalendářních dní od data zveřejnění vyhlášení v „Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana“ dříve, nežli mohou být předloženy přihlášky pro přidělení frekvenčních licencí. Přihlášky musí dodržovat podmínky a postupy stanovené ve vyhlášení a ve specifikaci nabídky.

Strany, které usilují o další informace ohledně postupů pro udělení licencí, určených frekvencí, kvalifikací a postupů pro účast, poplatků pro přidělení licence na frekvence, a závazků zatěžujících nabyvatele jsou dostupné ke konzultování vyhlášení a specifikace nabídky na internetové stránce ministerstva (www.comunicazioni.it).

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Případ č. j. COMP/M.3687 – Johnson & Johnson/Guidant)

(2005/C 68/06)

(Text s významem pro EHP)

1. Komise obdržela dne 15. března 2005 oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, kterým podnik Johnson & Johnson („J&J“, USA) ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady získává na základě nákupu akcií kontrolu nad celým podnikem Guidant Corporation („Guidant“, USA).

2. Předmět podnikání příslušných podniků je:

- podniku J&J: spotřební zboží, léčiva, lékařská zařízení a diagnostické přístroje,
- podniku Guidant: lékařská zařízení k léčbě kardiovaskulárních poruch.

3. Komise po předběžném přezkoumání zjistila, že se na oznamovanou transakci vztahuje nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

4. Komise vyzývá dotčené třetí strany, aby Komisi předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů od zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou, s uvedením čísla jednacího COMP/M.3687 – Johnson & Johnson/Guidant, na následující adresu:

Evropská komise
Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž
Evidence fúzí
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.